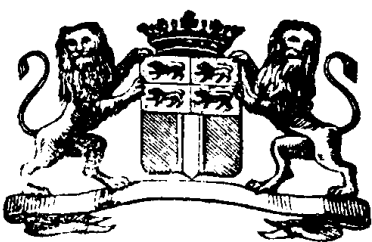

DONDERDAG

20 OCTOBER.

ROTTERDAMSCH E COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N: 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentie per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

Bij deze Courant behoort een BIJBLAD.

BUITENLAND.

LONDEN den 18 October.

Alvorens Edinburg te verlaten heeft de Koningin den heer Melville, lord provost of eerste burgemeester dier hoofdstad, tot ridder benoemd.

De vrienden van lord Brougham, die zich geveild hadden dat zijne benoeming tot kanselier der Universiteit van Edinburg zonder tegenstand door zou gaan, zien zich hierin bedrogen, naardien zich eene vrij sterke partij opdoet om den hertog van Buccleuch de hooge akademische waardigheid op te dragen.

Sir G. Cornwall Lewis, desecretaris van Staat voor binnenlandsche zaken, heeft het tot hem gerigt verzoek ingewilligd tot begraving van het stoffelijk overblijfsel van den heer R. Stephenson in de abdij van Westminster. Ook de deken en het kapittel hebben hunne toestemming verleend en de ter aarde bestelling is nu op aanstaanden vrijdag bepaald.

De Morning Post wijdt heden andermaal een artikel aan de geruchten wegens een te houden Congres, nadat het vredesverdrag te Zurich is gesloten. Tot heden toe, zoo blijft dat blad beweren, is nog volstrekt niets tot zamenstelling eener zoodanige bijeenkomst gedaan en blijft het altijd de vraag of de ontwerpers van het plan de vereeniging der vijf groote Mogendheden voorstellen, of die der Mogendheden welke het Weener verdrag hebben gesloten, of wel die der vroeger genoemde elf Mogendheden. Als dat punt geregeld zal zijn blijft er nog te beslissen op welke grondslagen het Congres moet onderhandelen, en voor zoo veel Engeland aangaat is er stellig verklaard dat het geen deel aan beraadslagingen nemen zal die tot mogelijk resultaat zouden kunnen hebben den vrijen wil en de vrije handeling van een onafhankelijk volk te kluisteren. Zoodra het voorstel tot het houden van een Congres rondborst gedaan zal zijn, zal men het kunnen beoordeelen, tot dien tijd toe blijft alles gissing.

Wat Centraal-Italië betreft, als daadzaak moet aangenomen worden dat Toskane, Modena en Parma hunne vroegere Souvereinen op geenerlei voorwaarde schijnen terug te nemen. Minstens moet men die Staten veroorloven de Vorsten die hen vrijwillig aan zich zelve overgelaten hebben de gevolgen hunner afreding te doen dragen. Het beteekent niets te zeggen dat de herstelling der Hertogen eene voorwaarde des vredes van Villafranca uitmaakt. Hebben de twee Keizers goedgevonden op onuitvoerlijke voorwaarden vrede te maken, na overweging moet men die voorwaarden laten varen. Als de vrede gesloten is blijft alleen de vraag te beslissen of de oorlog hervat moet worden.

Gewis zal er geen oorlog tusschen Frankrijk en Oostenrijk ontstaan, want Frankrijk heeft zulks verklaard, en van Oostenrijks zijde kan men dit even min verwachten, want de terugkeer der Hertogen was geene voorwaarde sine qua non des vredes, maar wel van hervormingen in Venetië. De hoofdinhoud der vredesvoorwaarden, in zooverre men die kent, zijn de afstand van Lombardije en het behoud van Venetië door Oostenrijk. Al het overige zijn slechts bijzaken der preliminieren. Derhalve hebben de Hertogdommen het regt nieuwe Souvereinen, in de plaats der afgetreden, te benoemen, zonder Frankrijks of Oostenrijks toestemming te vragen. Echter zou het van hunnen kant beleeft zijn Frankrijk te raadplegen en deszelfs meening eerbiedig te vernemen, aangezien die Hertogdommen zonder Frankrijk niet in de gelegenheid zouden zijn een zoodanig vraagstuk te

opperen. Ware Frankrijks meening nogtans de Italiaansche vrijheid niet gunstig, dan zouden zij niet verplicht zijn die te volgen. Het is overigens slechts zijdelings dat Frankrijk dienst aan de Hertogdommen en de Romagna bewezen heeft. Zijn oorspronkelijk doel was Piemont tegen Oostenrijk bij te staan, zijn later doel de Italiaansche vrijheid aan het geheele Schiereiland te hergeven. De afkanking der drie Souvereinen was een bijkomend toeval. Door in de ontstane vacatures te willen voorzien kan de bevolking niet van het maken eener omwenteling beschuldigd worden.

Weldra zal het blijken in hoe verre de Regeringen die zich thans met de regeling der zaak bezig houden in deze zinswijze deelen. Intusschen doet de Morning Post opmerken hoe de openbare aandacht voornamelijk op Frankrijk en Oostenrijk schijnt gevestigd, en zich weinig over Sardinië bekommert, hetwelk nogtans in dit beslissend oogenblik zijner geschiedenis de aandacht zoo zeer verdient, dewijl het zoo veel als eenig ander Rijk voor de zaak der Italiaansche vrijheid gedaan heeft.

Toen, zoo eindigt het artikel, het Italiaansche vraagstuk, volgens den natuurlijke loop der gebeurtenissen, voor de beslissing rijp was; toen het statu quo niet langer was vol te houden en het volk van begeerte brandde om het juk van het lijden dat het zoo lang gedrukt had af te schudden, was het naar Sardinië dat geheel Italië de blikken rigtte en het als den heraut en kampvechter der vrijheid aanmerkte. Het is Victor Emmanuel dien thans het bevrijde volk, na den worstelstrijd, tot zijnen Koning uitroept, en het is de plicht van ieder vrij Land dit edel verlangen aan te moedigen en te ondersteunen. Wij staan op het punt der ontkenning, en de stem van Europa moet zich tegen elke poging verheffen om banden te herstellen welke de vrije bevolking van Centraal Italië thans zoo moedig verbroken heeft.

Uit parlementaire stukken blijkt dat het getal bekend geworden schipbreuken gedurende het vorige jaar 1170 bedragen heeft, waaronder die van 869 schepen welke daarbij geheel verloren gingen, en dat 340 menschen door deze schipbreuken zijn omgekomen. In de zeven jaren 1852 tot 1858 telde men 7441 schipbreuken, waaronder die van 6076 totaal verongelukte schepen, en 5020 menschen welke het leven daarbij verloren.

Ten opzichte van den staat der zaken in China wordt den 24 augustus uit Hong Kong hoofdzakelijk het volgende vermeld:

De onzekere toestand, die noch vrede noch oorlog is, bleef het vertrouwen schokken en eene sombere stemming te weeg brengen. De Engelsche schepen lagen nog in de nabijheid van Shanghai, terwijl de enkele die na het gevecht van Takou op de Peiho achtergelaten waren van daar weggegaan schenen te zijn. Het gerucht wilde dat de uit Cochina China terugkeerende Fransche schepen in gemeenschap met de Engelsche ageren zouden en dat, terstond na hunne aankomst, de forten van Takou aangetast zouden worden. Anderen geloofden echter dat het jaargetijde daarvoor te ver zou verlopen zijn en dat, alvorens men nadere bepaalde instructies uit Europa had, niets zou worden verrigt.

Terwijl de Noord-Amerikaansche gezant, de heer Ward, door Chinezen geëscorteerd, den 24sten te Peking was aangekomen, onder allerlei kleine voorzorgen, voor den vertegenwoordiger eener groote Natie vernederende, en de Russische graaf Mouravieff gouverneur van Oostelijk Siberië, met eenige schepen te Pehtang was, om zich met den Russischen minister te Peking in verband te stellen, die op zeer goeden voet met de Chinezen scheen te staan, bleven de Engelsche en Fransche Gezanten te Shanghai en hielden geenerlei verkeer met de Chineesche beambten. Dit was echter het geval niet met de Consuls, die vrije gemeenschap met de autoriteiten des Lands had-

den, welke alles aanwendden om met de vreemdelingen op goeden voet te blijven. De door de Chinezen behaalde overwinning heeft in dit opzigt de gevreesde slechte uitwerking niet gehad.

Een te Shanghai uitgebarsten oproer, ten gevolge der vermeende pressing van Chinezen, om een Fransch schip te Woosung te laden, was grootendeels bedaad. Het gepeupel zou, bij die gelegenheid, het Fransch consulaatsgebouw gewis hebben aangetast, wanneer de autoriteiten zulks niet belet hadden. Verscheiden Europeanen waren aangevallen en tot de Fransche zending behorende gebouwen vernield. De vreemdelingen mochten hunne wijken niet verlaten, maar men hoopte toch dat alles zonder botsing zou afloopen. De Koelies die nog aan boord van de Gertrude waren had men ontslagen. Het lijkt geen twijfel of zij waren alle van Ningpo afkomstig en het strengste onderzoek heeft niet kunnen bewijzen dat geene buitenlanders deel aan hunne voorgewende gedwongen oplichting genomen hebben, zoo als onder anderen Woo de intendant van Souchow, in eene door hem uitgevaardigde proclamatie hen daarvan beschuldigt. ofschoon hij tevens de Chineesche ingezetenen berispt dat zij den afloop van zijn onderzoek en zijne uitspraak niet rustig hebben afgewacht. In diezelfde proclamatie zegt hij alle redenen te hebben om de verklaring der Noord-Amerikaansche, Engelsche en Fransche Consuls te gelooven, dat het bedriegelijk ontvoeren van koelies althans niet door tot hunne Natien behorende personen geschied is.

De Engelsche ambassadeur Bruce heeft, ter zake van dit voorgevallene, een aan hem door de Engelsche kamer van koophandel te Shanghai gerigt schrijven van 4 augustus beantwoord. Met die kamer was hij van oordeel dat de goede naam en de veiligheid der vreemdelingen, alsmede wat men den Chinezen verschuldigd is, een naauwlettend onderzoek en eene gestrenge straf van elken Europeaan eischen, die zich aan oplichting van menschen, zoo als de aanklagt luidde, mogt hebben schuldig gemaakt. Zonder nu te willen beslissen of die aanklagt gegrond is geweest, of alleen door kwalijk gezinden uitgestrooid, om haat te verwekken en zich de verwarring ten nutte te maken, neemt hij deze gelegenheid waar om zijne overtuiging uit te spreken dat vreemdelingen, zonder zichzelf en anderen aan groote gevaren bloot te stellen, zich niet met den handel in koelies kunnen inlaten, althans zonder de vergunning der binnenlandsche autoriteiten daartoe verworven en een goed stelsel van toezigt ingevoerd te hebben. Zoo lang men toch voort zal gaan aan Chinese agenten eene vaste som voor elken ingescheepten koelie te betalen, zal de hebsucht of de flauwheid der Chineesche Regering tot misbruiken van allerlei aard aanleiding geven, zullen die handelingen, te regt of ten onregte, aan de bij dien handel belanghebbende vreemdelingen worden verweten, zullen troebelen ontstaan, waardoor onschuldigen lijden en zal de goede verstandhouding met vreedzame en nijvere Chinezen, welke men moet trachten te begunstigen, plaats voor door dien handel te weeg gebrachte vijandigheid en haat maken.

PARIS den 18 October.

(Particuliere Correspondentie.)

Het eerste tractaat (onze dagbladen noemen het een instrument) van den vrede is, zoo als ik u voorspelde, gisteren geteekend. Morgen verwacht men in den Monitor, na de nota welke het blad heden mededeelt, en die u door den telegraaf zal zijn overgebracht, eene andere nota behelzende dat het tractaat tusschen Frankrijk en Sardinië is geteekend; eindelijk zal binnen eenige dagen eene algemeene acte door de drie Mogendheden gezamenlijk worden geteekend.

In het eerst was men te Parijs verwonderd toen men zag dat het tractaat alleen tusschen Frankrijk en Oostenrijk was geteekend en men ging de toch zoo hoogst natuurlijke verklaring zeer verre zoeken. Oostenrijk heeft alleen met Frankrijk onderhandeld;

Frankrijk heeft vervolgens met Sardinië onderhandeld. Een derde document is er noodig om den afstand van Lombardije en de finantiële aangelegenheid tusschen de drie Staten onderling te regelen.

Le Pays deelt heden avond eene nota mede, van het ministerie van buitenlandsche zaken afkomstig, waarbij bevestigd wordt dat de drie Mogendheden het omtrent alle voorwaarden eens zijn. Dientengevolge kan de teekening der beide andere tractaten niet lang uitblijven.

Zoo is er ook nog eene andere questie die hare oplossing heeft gekregen. Marokko heeft aan Spanje doen antwoorden dat het bereid was om de gevraagde voldoening te geven. De toebereidselen van Spanje zullen dus om niet zijn gemaakt en de oude krijgshafte geest van dat volk zal nutteloos zijn wakker geroepen. Ziehier omtrent deze zaak eene bijzonderheid, die niet zonder gewigt is.

Bij den aanvang van het geschil tusschen Marokko en Spanje deed de Keizer, door bemiddeling van den heer Adolphe Barrot, de Spaansche Regering de verzekering geven dat zij op de ondersteuning van Frankrijk rekenen kon voor het geval dat Engeland Marokko in bescherming nam. De Keizer heeft zelfs in de verte de herovering van Gibraltar aan Spanje voorgespiegeld. Heden zijn de kansen gekeerd en Keizer Napoleon schijnt voor het oogenblik nog niet gereed om de worsteling met Engeland ten einde toe door te voeren. De vrede tusschen Spanje en Marokko komt dus tot stand.

De generaal Dabormida bevindt zich nog te Parijs. Hij vertrekt morgen naar Londen. De deputatiën uit Modena en Parma zullen Parijs heden avond verlaten.

De Keizer is lijdende; hij gaat gebukt onder eene soort van fysieke afmatting, het gevolg van intellectuele overspanning. De baden van Saint-Sauveur, in plaats van zijn gestel te verbeteren, hebben niets uitgewerkt.

Op het oogenblik dat ik dezen wil besluiten wordt mij verzekerd dat, volgens een aantal geruchten te Parijs in omloop, de teekening der uit het vredestractaat voortvloeiende overeenkomsten een aantal moeilijkheden zou ontmoeten, voornamelijk ten gevolge van de spanning die in Italië heerscht. Ik zou evenwel niet durven verzekeren of die geruchten geloof verdienen.

Naar luid van tijdingen uit Rome van den 15 dezer heeft de Hertog de Grammont te Castel-Gandolfo bereids herhaalde malen conferentiën met den Paus gehouden en zouden deze door nog meerdere gevolgd worden. Men verwachtte dat de H. Vader, in overeenstemming met Frankrijk, een manifest aan de bewoners van Romagna rigten zou, en beschouwde dat als een uitloeijsel der conferentiën van den Hertog met Z. H.

Berigten uit Napels van den 15 dezer melden, dat het leger op de grenzen steeds versterkt wordt en reeds 30,000 man zal tellen. De voorhoede bevindt zich aan de Fronto onder bevel van den generaal Pianelli; de reserve bevindt zich te San Germano en staat onder aanvoering van den generaal Viale. De Koning van Napels zou voornemens zijn zich met zijn geheele militaire huis bij het leger te voegen. De geheele krijgsmacht des Rijks wordt achtereenvolgend op voet van oorlog gebragt.

KEULEN den 18 October.

De Prinses van Pruisen kwam gisteren avond uit Baden Baden te Coblenz terug en denkt daar eenigen tijd te blijven.

De waterstand op den Rijn in de nabijheid van Coblenz is weder zoo laag, dat de scheepvaart daardoor wordt belemmerd en verscheiden vaartuigen schade hebben bekomen.

De Graaf Brassier de St. Simon, Pruisisch gezant te Turijn, is te Berlijn aangekomen, vermoedelijk om in eigen persoon ophelderingen wegens den

Kunstnieuws.

ROTTERDAMSCH E SCHOUWBURG.

Met bijzondere belangstelling, wij erkennen het gaarne, werd ditmaal de eerste voorstelling in het seizoen door ons te gemoet gezien. De vereenigde tooneelsten, onder directie van den heer J. E. de Vries, door eene beslissing van den Amsterdamschen Gemeenteraad, die velen heeft verwonderd en leed gedaan, van de gelegenheid verstoken om langer in den Stads-Schouwburg aldaar op te treden, hebben tegenover deze voor den heer de Vries schijnbaar onoverkomelijke ramp, eene zoo moedige en waardige houding aangenomen, dat hun daardoor alleen reeds de sympathie van een goed deel der Amsterdamsche burgerij was verzekerd. De heer de Vries heeft het eenige gedaan, wat hij in die omstandigheden kon doen, — hij is van de beslissing van den Raad in appel gekomen bij het publiek. Maar dat hij het heeft kunnen doen, — zonder zijne persoonlijke verdienste in 't minst te willen miskennen, meenen wij het toch voornamelijk te moeten danken aan de gelukkige omstandigheden, ¹ dat er genoegzame geest van aansluiting en samenwerking werd gevonden onder een gedeelte van zijn personeel om zich te vereenigen tot een gezelschap, dat, zoo het al niet talrijk mogt zijn, met moed en goeden wil over groote bezwaren hoopte te zullen zegevieren; ² dat zich onder hen kunstenaars bevonden, die door aanleg, talent en studie geacht mochten worden een kern te zijn — wij zouden schier zeggen de thans eenig denkbare kern — van een goed gezelschap Nederlandsche tooneelsten.

In verband met den waarlijk niet bemoedigenden toestand van het Nederlandsch tooneel, met zoo veel wat ons reeds begon te doen wanhopen aan de op-

heffing der vaderlandsche tooneelspeelkunst uit het erbarmelijke verval, waarin zij geraakt is door den wedijver, die er tusschen de acteurs en het publiek schijnt te bestaan om alle traditie uit een beter verleden te dooden, alle natuur, gezond verstand, smaak, waarheid, fijneheid van gevoel, in één woord alle ware kunst van het tooneel te bannen en er den gruwelijksten wansmaak, de speculatie op de minst edele eigenschappen van het volkskarakter ten troon te verheffen. — In verband daarmee zou er a priori en in het afgetrokken veel en lang zijn te redeneren over het goede dat voor het Nederlandsche tooneel kan voortkomen uit het kwade dat den heer de Vries heeft getroffen. Liever bepalen wij ons ter dezer plaatse bij het constateren der feiten en, wij zeggen het met voldoening en met eene heimelijke hoop in het gemoed, waaraan wij nog naauwelijks voedsel durven geven, die feiten zijn van verblijdenden aard.

De vereenigde tooneelsten hebben bij gelegenheid van de Amsterdamsche kermis de eerste blijken gegeven van hun bestaan, van hetgeen zij vermogen en wilden, van de rigting, waarin zij voornemens waren zich te bewegen. Die rigting — het zou ons niet moeilijk vallen te bewijzen dat zij, onder de omstandigheden waarin het gezelschap geplaatst en bij de elementen waaruit het zamengesteld was, de eenige kon zijn die kans aanbod op wel slagen, zonder dat daarbij de waardigheid der leden op het spel werd gezet, — die rigting was eene ernstige. Men zal, hopen wij, dat woord: ernstig hier niet misverstaan. Of zouden wij er aan moeten herinneren hoe op het tooneel het schoonste, verhevenste, treffendste treurspel kan worden opgevoerd, zonder dat er het minste spoor van ernst is te ontdekken in de opvatting en in de uitvoering van hen die de rollen vervullen? En omgekeerd: hoe opvatting en uitvoering beide bij het vertoonen van een blijspel van Molière, ja

van een kluchtspel, getuigen kunnen van hoogen ernst bij den kunstenaar? Met andere woorden: zouden wij van nieuws aan moeten bewijzen dat het verhevenste treurspel zoowel als de vrolijkste vaudeville hun karakter en daarmee alle waarde verliezen, zoodra zij, die het moeten vertolken, wars van alle ernstige opvatting, aan alle andere eischen en belangen denken en hulde brengen, behalve aan de eischen en regten der kunst?

Dan, keeren wij tot de vereenigde tooneelsten en hun eerste optreden tijdens de jongste Amsterdamsche kermis terug. De proef werd genomen in het lokaal der vroegere Fransche Variétés en zij slaagde uitmuntend. De zaal was vol en bleef vol, ook de volgende avonden, ofschoon het repertoire van het gezelschap uit den aard der zaak beperkt was. Daarbij was het publiek zoodanig zamengesteld dat zijn bijval voor de moedige kunstenaars dubbele waarde had, vooreerst als bemoedigend voor de toekomst, vervolgens als een bewijs dat het des noodste doen is zonder den luidruchtigen en dubbelzinnigen bijval van een gedeelte van het gewone publiek op evenzeer dubbelzinnige pogingen om zich een applaus quand même te verwerven.

De aanvankelijk goede uitslag schijnt den heer J. E. de Vries en den bekenden eigenaar der zaal Frascati, den heer Stumpf, moed te hebben geschonken. — den laatste om zijn lokaal ook tot schouwburg in te rigten, den eerste om daarin met zijn gezelschap geregeld voorstellingen te geven. De naaste toekomst der vereenigde tooneelsten schijnt dus gewaarborgd; het verdere zal afhangen en van de wijze waarop zij de aangevangen taak voortzetten, en van de ondersteuning, die zij daarbij ondervinden van de zijde van het Amsterdamsche publiek.

Intusschen werd ook het Rotterdamsche publiek in de gelegenheid gesteld om te oordeelen over het streven

der vereenigde tooneelsten en de heer de Vries, die, om hetgeen reeds gebeurd is, belangstelling bij onze stadgenooten mogt verwachten, heeft thans, na de voorstelling van jl. zaterdag avond, het regt om te vragen of hunne ondersteuning hem, die, verstoken van elke subsidie, op geene andere krachten kan bouwen dan op die welke hij uit de goedkeuring van het publiek moet putten, zal worden geschonken.

Zoo wij ons durfden vernemen uit naam van de schouwburgbezoekers te spreken, wij zouden hem gaarne een bevredigend antwoord doen hooren. In de hoop echter dat ons gevoelen weerklink zal vinden bij velen, willen wij trachten ons gunstig oordeel over deze eerste voorstelling te staven. Wij zullen daarbij openhartig spreken ook van hetgeen er onzes inziens aan onthak, ten einde zoo mogelijk iets bij te dragen zoowel ter volmaking, uit het zuivere oogpunt der kunst gezien, van het goede, als tot het bevestigen en vermeederen van den bijval dien het talrijk opgekomen publiek jl. zaterdag avond reeds aan den dag heeft gelegd.

Het programma bestond uit: *De Huistiran*, tooneelspel in vijf bedrijven, naar het Hoogduitsch van J. von Plötz, en *De Verstrooidheden van Minheer*, blijspel met zang, naar het Fransch. *De Huistiran* is een stuk, waarvan de intrigue al zeer onbeteekenend is. De bankier Hartman, overigens een regtschapen man, stipt in de vervulling zijner maatschappelijke plichten en in den grond niet onbloeit van gevoel of van hartelijke liefde voor de zijne, is echter, ten gevolge van een volslagen gebrek aan heerschappij over zijne drift en zijn slecht humeur, een onuitstaanbare tiran voor de zijnen, en vernietigt daardoor tot zelfs het laatste spoor van huiselijk geluk, waartoe hij overigens al de bouwstoffen om zich heen heeft. Eene verstandige, liefdevolle echtgenoot, wier eenige fout zwakheid is tegenover zijne onberedeneerde drift; een

staat der zaken in Italië te geven. Gedurende zijne afwezigheid fungeert de baron Carl von Bunsen, zoon des beroemden Staatsmans van dien naam, als zaakgelastigde.

Tot bescherming der Pruisische scheepvaart- en handelsbelangen gedurende de Spaansche expeditie, zal de Regering van Pruisen het oorlogsschip Gefion op de Marokkaansche kust doen stationeren.

Het Schillercomité te Berlijn ontvondt van alle kanten de meeste medewerking om het eeuwfeest diens dichters waardiglijk te vieren. Van de zijde der Staatsministers heeft het de toezegging dat zij de onderneming gaarne zullen bevorderen, en ook de generaal intendant des Koninklijken schouwburgs wil aan de wenschen van het comité zoo veel in hem is voldoen.

In den loop des vorigen jaars hebben 9822 landverhuizers de Pruisische Monarchie verlaten, waaronder alleen uit Pommeren 2797 personen, 1512 van welke naar Amerika en 633 naar Afrika gingen.

Keizer Alexander is, volgens te Petersburg ontvangen dépêche, den 8 dezer van Elizabethgraaf naar Nicolajew gereisd en den 9 dezer te Odessa aangekomen. Op laatstgenoemden dag reisden Prins Alexander van Hessen en Vorst Gortschakoff naar Warschau, om Z. M. daar op te wachten.

Nadat de Keizer van Oostenrijk zaterdag van Ischl te Schönbrunn was wedergekeerd, ontving hij den onlangs tot bevelhebber over een legerkorps benoemden luitenant-velddiaarschak Prins Alexander van Hessen, zwager des Keizers van Rusland, die uit Petersburg te Weenen was aangekomen, om daar eenige dagen te blijven, en nog dien zelfden avond een bezoek van den president minister Graaf Rechberg ontving. Keizer Frans Joseph zou zich den 18 of 19 dezer naar de Russische grenzen begeven, om Keizer Alexander op een bepaald punt (volgens latere dépêche te Mysłowitz) op diens reis naar Breslau te ontmoeten. De zending des Aartsbischops Albrecht zou ten doel hebben te Warschau deze ontmoeting voor te bereiden.

Per Telegraaf.

LONDEN den 19 October. Volgens de Morning Post zal te Zurich een drievoudig verdrag gesloten worden.

De Daily News beweert heden, dat er hinderpalen bestaan tegen het houden van een Congres en dat Rusland en Pruisen hun besluit daaromtrent nog niet kenbaar gemaakt hebben.

Volgens alhier ontvangen telegrafisch bericht uit Konstantinopel van gisteren is Ali-pacha door Mehemet vervangen en zal Kupresli-fuad ook aftreden.

De Dovercastle is van Melbourne te Plymouth gearriveerd.

Tweede dépêche. Prins Napoleon heeft de Great Eastern bezigtigd en is heden van Liverpool te Manchester aangekomen, waar hij onderscheidene katoenspinnerijen en andere fabrieken bezigtigt.

PARIJS den 19 October. Volgens berichten uit Konstantinopel zal de doodstraf worden uitgesproken tegen de eerste der drie categorieën van beschuldigen wegens de aldaar gesmeede zamenzwering, maar zullen zij gratie van de doodstraf van den Sultan bekomen.

Slootkoers 3 pct. Fransche fondsen 69.70.

(Tweede dépêche.) De Keizer moet hebben geweigerd de deputatie uit Bologne audientie te verlenen.

De Chinese expeditie is in den Ministerraad besproken. Men zegt dat, nog voor het einde des jaars, 18000 man naar China zullen worden gezonden.

MARSEILLE den 19 October. Volgens berichten uit Konstantinopel van den 12 dezer hebben de vreemde gezanten de geheele week lang conferentien gehouden. Zij zijn het onderling volkomen eens.

De vertegenwoordigers der Mogendheden die aan het Congres te Parijs hebben deel genomen, hebben eene gelijklopende nota aan de Porte doen toekomen, waarin gewezen wordt op de noodzakelijkheid eener spoedige invoering der beloofde hervormingen, vooral ten opzichte van het financieel-stelsel. Ten slotte wordt in deze nota gezegd dat Europa, wanneer deze raad niet wordt in acht genomen, zal beraadslagen over middelen om zijne verlangens te doen eerbiedigen.

Hussein-pacha, een van de hoofden der zamenzwering, heeft in een nieuw verhoor, met hoogmoedige onverschilligheid op de hem gedane vragen geantwoord en op het bestaan van een ander complot gezinspeeld. Men beschouwt eene ministeriële crisis als aanstaande.

In Bosnië en omliggende streken heerscht veel agitatie.

ZURICH den 19 October. Gisteren hebben de Gevolmachtigden van Oostenrijk en Frankrijk wederom eene conferentie gehouden.

Binnen drie weken zal de uitwisseling der ratificatiën van het gesloten vredes-tractaat alhier plaats hebben.

PARMA den 19 October.

De Gemeenteraad heeft beraadslaagd over het

zoon, toegerust met gelukkige gaven, maar die den vader ontvlugt, die hem nooit iets anders dan vrees heeft ingeboezemd; eene dochter, lieflijk en goed, maar die de toevlugt neemt tot list en veinzij om de grillige vlaggen van 's vaders toorn te ontduiken; eene eervolle maatschappelijke positie, met onbekrompen middelen om er zich te handhaven, — ziedaar wat den huistiran werd geschonken, maar waarvan door eigen schuld al de bekoorlijkheid, al het genot verloren gaat. Die treurige toestand en de daaruit geboren ergerlijke tooneelen, waarvan wij met hem getuige zijn, brengen den broeder van mevrouw Hartman, die na een afzijn van vele jaren met opzet incognito in het huis zijns zwagers vertoefte, op het denkbeeld een radikaal middel te beproeven, ten einde Hartman tot het inzicht te brengen van zijne verkeerdheid. Door zijne bemiddeling ontvlugt zijn zuster (aan wie hij zich intusschen heeft bekend gemaakt) met hare beide kinderen in schijn het huis en de nabijheid van den tiran, met het voornemen — zoo immers doet men dezen onderstellen — om nimmer weder te keeren en des noods de bescherming der wet tegen hem in te roepen. Hartman ontdekt de vlugt der zijnen, komt tot de kennis van de redenen die hen er toe bewogen hebben, en op eenmaal, een weinig met behulp van de woorden des, hem nog onbekenden, zwagers, staat zijn gedrag hem in al zijne noodlottige verfoelbaarheid voor den geest. Daar volgt een verschrikkelijke nacht van wroeging en wanhoop; des morgens is hij besloten zelf zijn huis, zijn land te verlaten, voor altijd rampzalig door het gemis van hetgeen hij zoo lang moedwillig heeft gekrenkt, beleedigd, van zich gestooten, — zijn huisgezin. Nu begrijpt Freuberg, de zwager, dat het genoeg is; op het oogenblik dat hij voor het laatst de huiskamer betreedt vindt Hartman er de zijnen weder en alles keert tot het oude terug,

sloopen der zuil, waarop het hoofd van den zoo jammerlijk vermoorden kolonel Anviti geplaatst is geweest.

De justitie blijft met kracht te werk gaan. Verscheiden nieuwe arrestaties hebben plaats gehad.

MADRID den 18 October.

De discussiën over de begroting worden door de Cortes voortgezet. Binnen kort verwacht men antwoord van Marokko betreffende de verlangde waarborgen voor de toekomst. De oorlogstoebereidselen worden nog steeds voortgezet.

LONDEN den 19 October.

KOFFIJ stil. — SUIKER, THEE en RIJSJ vaster. — SALPETER stil. — PEPER en PIMENT onveranderd. — OLIEN. Raap- 36/; Lijn- 28/; — IJZER 52/; — TALK 59/9, op levering 60. — GRANEN vast met weinig omzet.

LIVERPOOL den 19 October.

KATON. Heden werden afgegaan 8000 b.

ANTWERPEN den 19 October.

KOFFIJ en SUIKER prijshoudend. — GRANEN. Witte Tarwe f 11 en roode f 11½. Rogge f 7½.

BERLIJN den 19 October.

ROGGE. Per Oct. 43, per Voorjaar 42½ th. — RAAPOLIE per Oct. 10½, April/Mei 11½ th.

MADRID den 18 October.

Spanje 1¼ pc. 34.10; dito 3 pc. 43.30.

PARIJS den 19 October.

FRANKRIJ 3 pc. 69.70; dito 4½ pc. 95.50. Cred. Mob. 78.3. Spanje 1¼ pc. 33¼; dito binnenl. 3 pc. 43¼.

LONDEN den 19 October.

De 3 pc. Geconsolid. 96½. Rusland 5 pc. 110; dito 4½ pc. 99¾. Spanje 1¼ pc. 34¼; dito Buitent. 3 pc. 46½; dito Amort. 11½. Portugal 3 pc. 46½. Mexico 3 pc. 22½. Peru 4½ pc. 91¾; dito Eng. 70¾. Venezuela 4½ pc. 27½ a 28, 28 a ¾; dito Uitg. 14½ a ¾. Holland 4 pc. 99¾. Illinois Shares 63 a 64; dito Bonds 7 pc. 76 a 78.

WEENEN den 19 October.

Nationale Metalliek 5 pc. 77.50. Metalliek 5 pc. 71.50. Wissel Londen f 120.75.

FRANKFORT den 19 October.

Metalliek 5 pc. 56; dito Nationale 5 pc. 61½. Spanje 1¼ pc. 33¼; dito 3 pc. 42½.

ANTWERPEN den 19 October.

Spanje 1¼ pc. 33¼; dito Binnenl. 3 pc. 43¼. Metall. 5 pc. 57¾; dito Nation. 5 pc. 62¾.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 19 October. Heden ten 12 ure heeft Z. M. weder verschillende personen ten gehoor ontvangen.

Gisteren is de commissie uit de Gedeputeerde Staten van Noordbrabant, alhier aangekomen om de belangen der provincie bij de Regering voor te staan ten aanzien der spoorwegplannen, door Z. Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken ten gehoor ontvangen, waarna die heeren de residentie weder verlaten hebben.

De nieuw benoemde Sardinische Gezant bij ons Hof wordt in de volgende week in de residentie terug verwacht.

Aan de militairen, die zich alhier in het hospitaal bevinden en bijna hersteld zijn, wordt, zoo zij zulks verlangen, eene maand verlof verleend tot verdere herstelling. Daardoor zal meerdere ruimte beschikbaar worden voor de van elders steeds aankomende zieken.

Heden ochtend had op de R. K. begraafplaats alhier de ter aarde bestelling plaats van het stoffelijk overschot van den onderofficier Stamfoud, van het regiment jagers. Een detachement jagers met hoornmuziek en een 24tal onderofficieren, benevens de officieren der compagnie begeleidden het lijk. Op de begraafplaats werd door den kapitein eene rede gehouden en werden eenige saluutschoten gelost.

ROTTERDAM den 19 October.

De zevende Algemeene Vergadering van de Vereeniging tot bevordering der Zendingzaak alhier, werd heden avond ten 8 ure gehouden in het gebouw der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

Onder het zingen van Psalm 89, vs. 1, nam het Bestuur plaats, waarna de Voorzitter de vergadering met gebed opende; vervolgens werd door den Secretaris het verslag gelezen, waaruit bleek, dat de Vereeniging in deze stad en in de gemeenten Kralingen, Hillegersberg, Bergschenhoek en Charlois te zamen 1197 leden telt, en dat ten behoeve van het Nederlandsch Zending-Genootschap in handen van den Thesaurier als batig saldo was overgemaakt de som van f 900.19.

Daarna werd door de vergadering, die, even als vroeger, zoo van hier als elders in ruimen getale was opgekomen. Gezang 43, vs. 6, aangeheven en trad de heer C. Poense, zending-kweekeling, op, die eene opwekkende rede hield over „de roepstem tot volharding in het werk der Zending,” en na het zingen van Psalm 67, vs. 2a en 3b, werd door den heer zending-kweekeling C. J. van de Liefde mede een opwekkend woord gesproken over „den arbeid aan de Zendingzaak, eene genadegift Gods.”

Door den Voorzitter werd nu nog een hartelijk woord van dank tot de sprekers gerigt, en den leden in het algemeen voortdurende belangstelling en medewerking voor de Vereeniging aanbevolen. Hij eindigde zijne toespraak met het doen zingen van Gezang 46, vs. 67, en sloot de vergadering met dankzegging aan God en het zingen van Gezang 3, vs. 6.

behelpe dat de huistiran in den doorgestanen vuurproef is gelouterd en verkeerd in een waardig echtgenoot, in een teeder vader.

Men ziet, de intrigue is luttel, of liever zij bestaat in het geheel niet, daar de auteur ons van den beginne af aan mede in het geheim heeft genomen en noch het incognito van Freuberg, noch de vlugt van zijne zuster Clementina met hare kinderen voor ons in wezenlijkheid bestaan. En wanneer daarenboven verschillende tooneelen of niet gelukkig ingeleid zijn, of in een slecht verband staan tot het geheel, dan moet er wel iets anders wezen wat zulk een stuk redt en wat het publiek, zoo als werkelijk het geval is, den ganschen duur lang boeit en ten slotte bevredigt. Dat iets is tweërlei: de fiksche, ware karakterteekening door den schrijver; de goede vertolking daarvan door de acteurs.

Uit den aard der verhouding tusschen den huistiran, die de persoonlijkheid is van het meest volstrekte, meest onredelijke absolutismus, en de zijnen, die of zwijgend voor hem bukken (mevrouw Hartman) of hem uit den weg gaan (Karel, zijn zoon) of vrouwelijke list stellen tegenover ruw geweld (Fanny, zijne dochter) komt het karakter van Hartman het meest, althans het meest actief, uit. De anderen vertoonen zich meer passief; de passieve houding is meestal goed weergegeven; waar zij hier en daar actief wordt, is die van Fanny het natuurlijkst en tevens het meest pikant. De heerschzucht, de drift, de bittere luim van Hartman zijn in den regel geschilderd met eene waarheid, die volkomen zou zijn, wanneer het goede dat de auteur ons op den bodem van zijn gemoed wil doen aanschouwen, van tijd tot tijd doorschermd in eene opwelling van zelfbeschuldiging daar waar hij ziet (of althans, zonder eene ondenkbare verblindings, zijn moet) dat hij door het toegeven aan zijn boozen luim diepe wonden heeft gealagen in het

Op het rapport van den Minister van Oorlog van den 14 dezer, kabinet. Lr. n.º 26, daarbij verzochende ontheven te worden van de opdracht om hem overgegaan tot uitvoering van Zr. Ms. besluit van den 30 april des vorigen jaars, n.º 54, houdende instelling van speciale comités van permanenten aard voor de verschillende wapens der landmagt, heeft Z. M. bij besluit van 16 dezer, goedgevonden en verstaan het voormeld besluit in te trekken en buiten effect te stellen.

Bij Zr. Ms. besluiten zijn benoemd tot raadsheer in den Hoogen Raad der Nederlanden mr. J. H. van der Sande, thans raadsheer in het prov. gerechtshof in Zuidholland; tot president van het hoog militair gerechtshof. mr. J. S. Vernède, thans advocaat-fiscaal bij hetzelfde hof, en tot advocaat-fiscaal bij het hoog milit. gerechtshof. mr. W. J. van Hoytema, thans lid in hetzelfde hof.

Bij Zr. Ms. besluit is aan den heer L. Royer, op zijn verzoek en met dankbetuiging voor de door hem bewezen diensten, een eervol ontslag verleend voor zooveel aangaat de betrekking van directeur, hoofdonderwijzer der schilder- en teekenscholen aan de Koninklijke Akademie van beeldende kunsten te Amsterdam.

Bij Zr. Ms. besluit is aan den heer J. Schokker, op zijn daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van plaatsvervangend kantonregter te Purmerende, onder dankbetuiging voor de diensten, den Lande gedurende een lang tijdsverloop door hem in die betrekking bewezen.

Bij Koninklijke besluiten zijn benoemd tot ontvangers der directe belastingen en accijnzen: te Noordwelle c. a. de heer W. E. N. Musken, thans ontvanger derzelfde middelen te Erp c. a.; te Erp c. a. de heer P. A. Broers, surnumerair der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnzen ter provinciale directie in Utrecht; tot ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnzen: te Beek c. a. de heer J. P. Kessler, thans ontvanger der directe belastingen en accijnzen te Maurik, en te Termunterzijl c. a. de heer W. F. van Nieuhuys, thans ontvanger der directe belastingen en accijnzen te Meeden c. a.

Bij Koninklijk besluit is de heer A. L. van IJsendijk, makelaar te Amsterdam, geëmmiteerd tot het mede opmaken der bij art. 123 der wet van 26 augustus 1822 (Staatsblad n.º 38) bedoelde prijscourant, voor zooveel betreft de specerijen en kruidenierijen.

Bij Koninklijk besluit is het kantoor der directe bel. en acc. te Wormer c. a. ingetrokken; zijn de gemeenten Wormer en Jisp ingedeeld en vereenigd met het kantoor der dir. bel. en acc. te Wormerveer c. a. onder voortdurend beheer van den ontvanger M. M. Crane aldaar; is de gemeente Wijdewormer ingedeeld en vereenigd met het kantoor der directe bel. in- en uitg. regten en accijnzen te Purmerend c. a., onder voortdurend beheer van den ontvanger H. G. Holland aldaar.

Z. M. heeft tot ambtenaar ter beschikking van den Gouverneur der Nederlandsche bezittingen ter Kuste van Guinea benoemd den heer D. P. H. J. Weytingh.

Z. M. heeft tot majoor-kommandant der dienstdoende schutterij te Arnhem benoemd W. S. van den Bergh van Heinenoord, thans kapitein bij de 1ste comp., 3de bat., 1ste afdeling rustende schutterij in de provincie Gelderland.

Z. M. heeft goedgevonden: 1º, op hun verzoek, eervol ontslag te verlenen: bij de rustende schutterij in de provincie Zeeland, half-bataillon n.º 2, aan J. Bouterse, als kapitein; bij de rustende schutterij in de provincie Groningen, 2de bat., 1ste comp., aan F. R. Wolthuis, als 2den luitenant; 3de bat., aan mr. J. Meder, als auditur bij den schuttersraad; 2º, bij de rustende schutterijen te benoemen: in de provincie Zeeland, half-bat. n.º 2, tot kapitein D. van de Velde, thans 2de luitenant, en B. G. van der Have; tot 1sten luiten. J. Verjaal, thans 2de luitent.; tot 2de luiten. W. T. H. Janssen en F. J. Hallingse, thans sergeanten; in de provincie Overijssel: 4de bat., 3de comp., tot 1sten luiten. J. Dijkers, thans sergeant; tot 2den luiten. P. A. J. Hamaker; in de provincie Groningen, 2de bat., 1ste comp., tot 2den luiten. F. Mulder, thans schutter; 3de bat., tot auditur bij den schuttersraad mr. T. de Cock, advocaat te Winthoven; 6de half-bat., 2de comp., tot 1sten luiten. H. J. Lukas, thans 2de luitent., en tot 2den luiten. W. A. Zanino, thans sergeant-majoor.

Bij Koninklijk besluit zijn pensioenen verleend ten laste van den Staat aan: J. H. Meijers, gewezen machinist bij het stoombootenveer in het Hollandsch Diep tusschen Willemsdorp en den Moerdijk, ten bedrage van f 406 'sjaars; J. Merkenlenbag, zich schrijvende J. Merkelbach, gewezen assistent-machinist bij voornoemd veer, ten bedrage van f 226 'sjaars, en B. van der Sluys, gewezen stoker bij voornoemd veer, ten bedrage van f 250 'sjaars.

gemoed van hen, die hij in 't eind toch lief heeft. Tegenover deze zelfbeschuldiging, natuurlijk voorbijgaand, in oogenblikken waarin alles voor hem heeft en siddert, zou het dan, bij wijze van tegenstelling, later wanneer zijne slagtoffers hem zijn ontvlugt, natuurlijk en waar zijn geweest, zoo het zelfverwijt bij hem ware vermengd met de verontschuldiging: zoo ik hard was en onregtvaardig, ik had hen toch lief dat moest hen van dit uiterste hebben teruggehouden.

Zoo de schrijver dezen trek aan het karakter had toegevoegd, — hij zou het den acteur, die het voor te stellen heeft, gemakkelijker hebben gemaakt en dezen niet in het oog van het publiek schier onophoudelijk een razenden Roelant hebben doen schijnen. De heer Peters heeft, des ondanks, de rol van den bankier Hartman op meesterlijke wijze vervuld. Uitgenomen zekere agitatie, telkens bij het opkomen — onnatuurlijk omdat iemand toch niet zijn geheele leven lang driftig kan zijn — was zijne voorstelling waar, treffend, zonder overdrijving. Voortreffelijk vooral was hij in het tooneel, waar zijne dochter hem door een geveinsden tegenzin, het bevel ontlokt om naar de opera te gaan; niet minder in dat andere tooneel, waar hij de aanstelling van zijn zoon bij het leger verseurt, dezen met eigene hand wil tuchtigen, en op eenmaal door het binnentreden van Freuberg verrast, de ergerlijke scène tracht te verbergen, waartoe hij in zijn dolle drift aanleiding heeft gegeven. Eene opmerking zij ons vergund. Terwijl de toon van den heer Peters natuurlijk was, zoo lang hij in waarheid een huistiran voorstelde, werd die toon bij wijlen conventioneel en minder natuurlijk toen hij, zedelijk vernietigd door de vlugt der zijnen, aan zijn diep geschokt gemoed lucht gaf. Behoudens deze uitzondering erkennen wij in de wijze, waarop de talentvolle kunstenaar J. L. zaterdag het geschilderde ka-

Bij Koninklijk besluit zijn verleend de volgende pensioenen, als aan: Jhr. J. Sandberg, ontvanger der accijnzen te Haarlem, f 2307; P. van der Werff, hoofd-commissie bij 's Rijks belastingen te Vierlingbeek, f 504; A. Noortman of Noordman, commissie der 2de kl. bij 's Rijks belastingen te Didam, f 270; J. G. Servaes, idem te St. Pieter, f 230; W. Sikesz, idem 1ste kl. te Haarlem, f 366; H. Delabressine of Delbressine, idem 3de kl. te Vaals, f 176; J. Tischer, idem te Lent, f 259; E. Bruning, wed. van J. H. Stork, in leven Rijks roeier te Rotterdam, f 255; M. Leenheer, wed. van W. Kraaijenbrink, in leven kantoorknecht ten postkantore te Gorinchem, f 117; A. J. C. Ledoux, wed. van J. van der Gaag, in leven commissie der 1ste kl. bij 's Rijks belastingen, f 225; A. Vlaeminck, wed. van A. Engelman, idem, f 167; J. Laak, wed. van J. Loos, idem 3de kl., f 220, en J. Demming, wed. van J. Veldman, in leven Rijks waker bij de Rhijnscheepvaart, f 118.

Blijkens een bij het Departement van Marine ontvangen telegrafisch bericht is Zr. Ms. fregat met stoomvermogen Evertsen, onder bevel van den kapitein ter zee M. C. van Vreeland, den 18 dezer te Cherbourg aangekomen. Aan boord van dien bodem was alles wel.

De Minister van Finantien heeft bepaald dat de olie van katoenpitten of van katoenzaad moet worden onderworpen, als zij eetbaar is, aan een invoerregt van f 1 het vat, verschuldigd bij den invoer van boom- of oljfolie, en beuk-, papaver en verdere eetbare olie, terwijl wanneer zij alleen voor fabriekgebruik bestemd is en als zodanig aangegeven wordt, tegen het regt van 50 cents het vat ten invoer kan worden toegelaten, mits in acht genomen worden de voorschriften, welke vastgesteld zijn ten opzichte van de oljfolie, die uitsluitend ten dienste van fabrieken wordt ingevoerd.

De Minister van Finantien heeft de verschillende heeren Provinciale Directeurs der directe belastingen in- en uitgaande regten en accijnzen (behalve die te Maastricht) uitgenoodigd om de ontvangers aan te schrijven, dat zij zich gemagtigd kunnen houden om, even als onder het bestaan van het vroegere reglement nopens den vrijdom van accijnzen op de brandstoffen, aan zodanige fabrikanten, trafikanten enz., die in het bezit zijn eener acte van vrijdom van accijnzen op de brandstoffen, waarvan het jarig tijdvak met 1 januarij aanvangt, toe te staan, op rekening van het volgende jarig tijdvak een vierde gedeelte in te slaan van de brandstoffen, waarvoor hun gedeeltelijke vrijdom van accijnzen is verleend, en zulks onverschillig op welk tijdstip van het jaar men dusdanigen voorloopigen inslag zal willen bewerkstelligen, mits dadelijk op leggende het 1.20 en borgtocht stellende voor het overige gedeelte van den accijnzen, ten einde daarop te verhalen den accijnzen welke mogt bevonden worden verschuldigd te zijn voor die brandstoffen, welke, of schoon op rekening van het volgende jarig tijdvak ingeslagen, reeds in het loopende, en dus te veel verbruikt zijn.

Het onderzoek van de wetsontwerpen nopens de Staatsbegroting voor 1860 is heden ten einde gelopen. Men verneemt, dat van het aanvankelijk besluit, om dadelijk de ontwerpen nopens het strafwetboek te onderzoeken, is afgezien, en dat de Kamer voor een korten tijd op reces zal uitgaan. Dadelijk na de weder bijeenkomst zal met het onderzoek van het strafwetboek een aanvang worden gemaakt.

Men kan spoedig het voorloopig verslag te gemoet zien van het onderzoek in de afdelingen der Tweede Kamer over het voorstel van den heer Sloet, tot afkoopbaarheid der tienden.

Ten bewijze hoe de stemming van sommigen te Amsterdam tegen de Regering wordt, dienen de volgende woorden, die in een vliegend blaadje voorkomen:

„Wij herhalen het, de mate der ongerechtigheid en grieven valt zich: de toestand van Amsterdam heeft veel overeenkomst met die van Hessen onder het ministerie Hassenpflug; dat de Regering één en ander wel beseft en Amsterdam niet tot denzelfden lijdelijken tegenstand dwinge, welke in 1849 daar geboden werd. Eenmaal is de maat vol; als de maat vol is, doet één druppel haar overstromen; en als die overstroming plaats vindt, blijven de gevolgen voor rekening van het Ministerie.”

Waar men tot zulke taal de toevlugt neemt blijkt duidelijk dat men gebrek heeft aan geldige argumenten.

Heden is van de werf de Onderneming, van den scheepsbouwermeester H. de Hoog, onder Delfshaven, met goed gevolg te water gelaten het voor het Rijk bestemde verdedigingsvaartuig Bato.

Te Gorinchem bejvert men zich thans om Engeland van kool te voorzien. In de vorige week werden p. m. 15,000 stuks, zowel roode als witte, verscheept, en nog heeft men niet genoeg, daar voortdurend aanvragen geschiedt.

— Ll. zondag werd, door een hevigen stormwind,

rakter opvatte, de vrucht van eene nieuwe, zeer gelukkige studie.

Mevrouw Kleine was als Clementina geheel wat wij hierboven zeiden dat zij uit den aard der zaak wezen moest. Dat zij van tijd tot tijd wat al te veel op den achtergrond werd gedrongen, schrijven wij gedeeltelijk toe aan het spel van mevrouw Albrecht Engelman (Fanny), dat soms niet van ietwat luidruchtige affectatie was vrij te pleiten. De heer Albrecht als Hofraad Schemeling en mevrouw Engelman als, als diens echtgenoot, verdienen onzen lof. De pedante geleerde, slaaf van zijne kokette vrouw; de kokette vrouw zelf, door den bankier Hartman aan zijne eigene, voortreffelijke gade ten voorbeeld gesteld, tot op het oogenblik dat zij zich in haar ware karakter vertoont, werden door hen zeer juist voorgesteld. De heer Metsch als Freuberg, zijne rol bracht het misschien mede, sloeg meestal een veel te prekerigen toon aan.

Over het geheel genomen mag deze eerste voorstelling gelukkig genoemd worden. Wij meenen te mogen beweren dat de vereenigde tooneelsten op den goeden weg zijn en wanneer zij, zoo door de keuze van stukken, die den toets der kritiek kunnen doorstaan, als door het streven naar waarheid en eenvoud in de voorstelling, daarop blijven volharden, mogen wij hun in het belang der vaderlandsche tooneelspeelkunst van ganser harte een *Glück auf!* bij hunne moeilijke onderneming toeroepen en deze dringend in de belangstelling en ondersteuning van onze stadgenooten aanbevelen.

Het nastukje, rijk aan aardig geteekende situatiën en lachverwekkende qui pro quo's, werd flink en vlug afgespeeld. De heer Albrecht als Jouvencel was onverbeterlijk; mevrouw Albrecht-Engelman, als Victoire, zeer natuurlijk.

eene der deuren van de Morschpoort te Leyden, van den haak, waarmede zij aan den muur was vastgehecht, losgerukt en door den daaraan bevestigden sluitboom een man, die zich in de poort bevond, doodlijk aan het hoofd getroffen. De ongelukkige, die bewaard was in het huis van militaire detentie nabij Leyden, laat eene weduwe en drie kinderen achter.

— Bij regenten van het weeshuis der Herv. gemeente te Katwijk aan den Rijn is eene gift van f 1000 ontvangen, tot ondersteuning van het fonds voor dat gesticht.

— Met den 21 dezer wordt van het stoomschip Cycloop overgeplaatst op het fregat Admiraal van Wassenaar, de luitenant ter zee 2de klasse P. J. van Rosenwald, en van het wachtschip te Hellevootsluis op de Cycloop, de luitenant ter zee 2de klasse C. H. Bogaert.

— De 2de luitenant C. L. Renze, van het wapen der infanterie van het Oost-Indische leger, die gedeeneerd was om den 23 dezer te Rotterdam te emigreren, aan boord van het schip Elise Henriette, gezagvoerder P. J. Deterding, zal vervangen worden door den 2den luitenant der infanterie van gemeld wapen, K. Schotborgh, die met gemelden bodem naar Java zal vertrekken.

— Het vervoer van vracht- en koopmansgoederen van en naar de onderscheiden stations van den Ned. Rijnspoorweg heeft in de afgelopen maand bedragen 4,663,462 Ned. f. en opgebracht f 17,084,24½. In de maand september des vorigen jaars beliep het bedrag 4,687,537 Ned. f. en de opbrengst f 17,141,77½. Onder de eerstgenoemde cijfers zijn niet begrepen de door gaande geleieven van en naar de stations van de Keulen-Mindener en Aken-Dusseldorfer Rijnroter spoorwegen, regstreeks verzonden goederen, globaal bedragende 2,409,000 Ned. f., f 6500, noch die van en naar de stations van den Hollandschen-Belgischen spoorweg, bedragende globaal 155,000 Ned. f., f 840.

— Sedert de laatste opgave zijn uit het wrak the Lutine geborgen 104 spaansche matten en halve dito, benevens een gouden doubloen. Het duikerschip is te Amsterdam gekomen, om gedurende den winter te worden opgeleid; ook schijnt men de werkzaamheden der duikerij op Terschelling te hebben gestaakt.

— Aan den heer J. W. Husung te Beverwijk is concessie verleend tot oprigting eener gasfabriek binnen die gemeente. De voorbereidende werkzaamheden zijn reeds begonnen, en weldra hoopt men met het leggen der gaspijpen een aanvang te kunnen maken.

— Men meldt uit Krabbendijke dat in de meestof de Drie Kwartieren aldaar, uit 1 gemet en 80 roeden, (oude landmaat) groene meede, voor een aandeelhouder uit den Bathschen polder en aldaar gegroeid, is gered eene voor dit jaar buitengewone wig van 2924 Ned. ponden racine.

— Bij de stedelijke Regering te 's Hertogenbosch is van den Minister van Oorlog bericht ontvangen, dat, hoewel de Minister voor de toekomst zich aan geene vaste belofte kon binden, de eskadrons kavalerie voorreest aldaar in garnizoen zullen blijven; zoodat het gerucht van spoedig vertrek uit de lucht was gegrepen.

— In den tuin van den heer J. van der Velden, fabrikant te Woensel, prov. Noordbrabant, is een reuzen-pompoen gegroeid, welke een omvang heeft van 2,02 Ned. el. en 90 Ned. ponden weegt.

— Men verneemt dat in de gemeente Gramsbergen, alwaar men zich over de jongste verkiezingen voor leden van den Gemeenteraad reeds bij den Minister van Binnenlandsche Zaken heeft beklagd, thans ook eene plainte is ingezonden bij de leden der Tweede Kamer der Staten-Generaal.

— De hoogleeraar L. Mulder, te Deventer, heeft van Z. M. den Koning der Belgen de gouden medaille met de beeltenis van Z. M. ten geschenke ontvangen.

— Naar men verneemt is het 4de onderdeel der geldleening ten laste der provincie Drenthe, van f 124,000, meer dan volgeteekend en zal eerstejaags de deelneming in het 5de onderdeel van die geldleening worden opengesteld.

— Op den 12 dezer is te Hoogeveen overleden Gerrit Hendrik Prins, in den ouderdom van ruim 90 jaren, die het zelfde jaar voortgeeft heeft mogen genieten met zijne nagelaten weduwe Jentje Hendriks Bloemhof bijna 65 jaren te zijn gehuwd geweest en nog in leven te hebben 9 kinderen, 53 kleinkinderen, 50 achterkleinkinderen, 9 behuwdkinderen en 20 behuud kleinkinderen, makende alzoo een gezamenlijk getal uit van 150 personen.

— Van den 8 tot en met den 14 dezer zijn 18 runderen in de provincie Friesland aan de besmettelijke longziekte gestorven en 10 door die ziekte aangetaste runderen voor rekening der eigenaars afgemaakt, bedragende daardoor het totaal der gevallen sedert den 1 januarij dezes jaars 2238.

— Naar men verneemt is de instructie van den in het begin der vorige maand te Harlingen gepleegden moord door zekeren IJ. B. de Graaf afgeloopen en is zijne zaak reeds naar den heer procureur-generaal bij het Provinciaal Gerechtshof van Friesland verwezen.

— Ll. donderdag heeft te Beeststerzwaag de aanbesteding plaats gehad van vier pecelen kunstweg, in de gemeente Opsterland, ter gezamenlijke lengte van 20,370 el, welk werk is aangenomen door den heer P. J. van der Sluis te Henrik, voor de som van f 77,400.

— Zr. Ms. stoomschip Vesuvius, komm. luit. 1ste kl. J. O. H. Arntzenius, bestemd naar Curaçao, is den 12den ll. van de reede van Plymouth naar zee vertrokken; alles wel aan boord.

— Een bijzondere brief uit Alexandria van 9 dezer bevestigt het reeds vermeld bericht, dat het den Onderkoning bij schrijven des Viziers uit Konstantinopel gelukt is de werkzaamheden aan de doorgraving der landengte van Suez, onder welken naam die ook voortgezet worden, ten eenenmale te staken. Het Istmus terrein moet vóór den 1 november ontruimd zijn. Bij gebreke van dien zal het terrein van wege het Egyptisch Gouvernement gewapenderhand ontruimd worden. In eene vergadering der Consuls, den 4 dezer gehouden, is die brief des Viziers en het besluit des Onderkonings bekend gemaakt en hebben de Consuls zich tot de uitvoering verbonden.

De briefschrijver betreft deze harden slag, het plan van den heer de Lesseps toegebragt.

— Volgens een bericht van Zr. Ms. Consul te Rosario, zijn aldaar gedurende het eerste halfjaar van 1859 aangekomen 1 Nederlandsch schip uit Antwerpen en 1 uit Hamburg, welke beide in ballast vertrokken zijn naar Buenos-Ayres. Verder meldt die Consul, dat het Regeringsbesluit, waarbij de havens der Argentijsche Republiek voor de schepen gesloten werden, die Buenos-Ayres na een termijn van 60 dagen aandeden, nimmer in werking is getreden, en dat de Regering daarvan teruggekomen is, zoodat alle schepen vrij kunnen aankomen en vertrekken.

Ingezonden Stukken.

Met genoegen wordt gezien het dempen van het Doelwater, opdat de modderpoel daar ter plaatse worde vóórkommen, — eigenlijk — „weggeruimd.”

Nogmaals wordt met den meesten andrang, ook naar aanleiding der tijdsomstandigheden, opmerkzaam gemaakt op het hoogst wenschelijke van de demping der slooten, ook van de kleinere (gooten genaamd), welke laatste nog in zoo grooten getale aanwezig zijn, met name op de Hoogstraat, waar de plankieren ten overvloede nog, voor het grootste gedeelte, meer dan gevaarlijk zijn bij de drukker en drukker wordende passage.

Het hoogstmoedzakelijke dier demping, vóór alle andere verbeteringen, en het moge kosten wat het wille, wordt onder anderen aangetoond in het Tijdschrift *Schat der Gezondheid*, 1859, n.º 8, pag. 249, waarheen verwezen wordt, in de hoop dat er overwijd krachtige handen aan bedoeld werk geslagen worden, ter voorkoming, zoo veel mogelijk, van verder en erger kwaad.

Burgerlijke Stand.

ROTTERDAM den 19 October.

OVERLEDEN: A. T. van der Voort, wed. P. van der Vloet, 62 j. — E. M. H. Beltjens, d., 3 d. — D. J. Liesveld, d., 1 j. — C. M. Peiffer, z., 2 j. — J. Huybreghs, wed. J. Siebert, 80 j. — M. Leentvaar, wedn. van J. van Beusekom, 76 j. — G. Hoppenbrouwer, z., 2 j. — C. L. Take, man van N. Blanken, 50 j.

BEVALLEN: M. C. Simmermans, geb. Ziekman, levenl. z. — J. M. Breedveld, geb. Stoepker, levenl. d. — C. A. Kriek, geb. Frins, d. — C. M. de Jongh, geb. de Bruyn, z. — W. M. 't Hoen, geb. Verhoef, z. — C. Maloir, geb. Rouwmans, z. — E. C. Goosenaerts, geb. Meeder, d. — A. M. Heuer, geb. van der Bent, z. — H. Konings, geb. de Kip, d. — C. E. Hanken, geb. Smit, d. — G. J. van Rijn, geb. Welle, z. — S. Plat, geb. Stolk, z. — M. Jansen, geb. Klaasen, d. — A. Zijnen, geb. Nieuwstraten, z. — M. Brugman, geb. van den Berg, d.

GEHUWD: B. A. Schneijng, jm., 36 j., met J. G. Anson, jd., 43 j. — J. F. Wollgahn, wedn., 39 j., met T. Kruijs, jd., 25 j. — P. Doolhof, jm., 37 j., met M. C. Koeleman, jd., 32 j. — G. de Jong, jm., 23 j., met E. F. Fladonk, jd., 23 j. — J. G. Hoorn, jm., 30 j., met L. C. Rieff, jd., 32 j. — S. Crama, jm., 25 j., met P. Knor, jd., 23 j. — P. Rijnooy, jm., 23 j., met J. G. de Bruin, jd., 24 j. — T. J. Zwitser, jm., 28 j., met F. W. Beijer, jd., 20 j. — W. de Vries, wedn., 48 j., met P. Romie, wed. A. Meermans, 42 j. — A. van Batenburg, jm., 36 j., met W. E. Lattmann, jd., 27 j. — G. J. Bresser, jm., 26 j., met J. F. Eller-kamp, jd., 19 j. — H. Driessen, jm., 25 j., met J. de

Graaff, jd., 25 j. — J. C. T. Kamler, jm., 23 j., met M. A. A. Rietveld, jd., 21 j. — J. de Jong, wedn., 28 j., met M. G. Luyke, jd., 27 j. — W. van der Hout, jm., 28 j., met A. Vente, jd., 22 j. — W. J. van Straelen, jm., 24 j., met A. S. M. Bakx, jd., 24 j. — W. van den Berg, jm., 30 j., met A. M. Landman, jd., 22 j. — J. J. Mellegers, jm., 28 j., met E. W. Molier, jd., 23 j. — C. van Meer, jm., 23 j., met E. van Selst, jd., 24 j. — A. Lipjes, jm., 33 j., met H. van Duym, jd., 26 j.

OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOPINGEN.
IN HET NOTARISHUIS TE ROTTERDAM,
Woensdag 19 October 1859:

Een Koopmanshuis, met Pakhuizen,
Zolders enz., Leuvehaven, 313;..... trekg. f 47000,
daarboven f 7000, opgehouden.
Daarna uit de hand verkocht.

Het westelijk gedeelte van een Pand,
Waschbleeklaan, 15, 37, 38, 50 en 51; 6250.
Het noordelijk gedeelte van hetzelfde
Pand, als voren, 15/45 a 49;..... 9000.
Het zuidelijk gedeelte van hetzelfde
Pand, als voren, 15/38 a 42;..... 9700.
Het oostelijk of achter-gedeelte van
hetzelfde Pand, als voren, 15/43 en 44; 4825.
Gecombineerd om f 29,895 verkocht.

Een perceel Open Grond, gr. 6 R. 45 E.; 725.
" dito dito, " 6 R. 45 E.; 775.
" dito dito, " 6 R. 45 E.; 800.
" dito dito, " 6 R.; 825.
Gecombineerd om f 5065 verkocht.

Een Pand enz., Boompjes, 1/47 en 48; 50500.
Een Huis enz., Delfschevaart, 7/337, 2700.
Een Pand enz., Stroover, 14/323; 7000.
Een Huis enz., als voren, 14/322; 6050.
Open Grond, Weenastraat, gr. 2 R. 90 E.; 1675.

Cargalijsten.

Rotterdam.
BATAVIA, BANTAM en PADANG, Stad Middelburg,
D. Onwehand, — 4917 b. Koffij, 1260 b. Peper, 335 f.
Parel-Sago, 36 z. Sago-Meel, 277 Buffel- en 1044 Runder-
huiden, 16 k. Gom Damar, 1920 sch. Tin, 772 k. Koperen
Duiten en 1 partij Sapanhout. N. H. M.

BATAVIA, BANTAM en WIJNKOPPERSBAAT, Alblas-
serwaard, E. von Lindern. — 9750 b. Koffij, 3314 k.
Thee, 2335 sch. Tin, 1 partij Sapanhout en 2372 boss.
Bindroting, N. H. M.

LONDON, Rainbow, Stranack. — 18 k. Wijn, 3 b. Zijde
en 1 k. Ivor, C. Hemmann en Co.; 27 Metalen Bouten, W.
van Houten en Zn., 4 b. Leder, J. Hassinghuis en Zn.;
11 pakk. Koopmans, Diversen; 246 koeken Koper en 3 b.
Tabak, Order.

ODENSEE, Jalletta, H. C. Groenewold. — 716 barrels
Raapzaad en 60 Garniermatten, Order.

MIDDLESBRO, Patras, Davidson. — 300 ton IJzer,
C. Hemmann en Co.

Amsterdam.
BATAVIA, Nicot, J. Amesz. — 1835 p. Tabak, 1978 b.
Rijst en 4835 boss. Bindroting, Wüste en Hintzen.
TJILATJAP, Admiraal Piet Hein, L. Hazewinkel Jr. —
3900 b. Koffij, 831 k. Thee, 1524 sch. Tin, 1 partij
Sapanhout en 4278 b. Bindroting, N. H. M.

CURACAO, Zeester, R. Zoetelief. — 719 st. Pokhout,
619 st. Geelhout, 1703 z. Divi Divi en 297 Huiden, W. I. M.;
30 bl. Mahonyhout, J. N. Woldsen; 14 vaatj. Suiker,
18 dito Oranjeschillen, 3 p. Tabak, 59 b. Koffij en 2 b.
Wol, Order. — Voor Rotterdam: 21 vaatj. Suiker en
8 v. Oranjeschillen, Moens en Koffj.

PORT-ELISABETH, Julie, R. Simpson. — 849 b.
Wol, N. H. M.

PETERSBURG, Broederliefde, Sap. — 1033 tsw. Rogge,
L. Hoyack en Co.

RIGA, Leonora, Jongbloed. — 11. Hout, L. Hoyack en Co.

BREMEN, 2 Gebroeders, Ulrichs. — 453 b. Rijst en
315 z. Rijstmeel, Order.

STETTIN, Willen I (st.). — 55,120 sch. Rogge, van
Heukelom en Vollenhoven; 200 v. Raapolie en 211 v.
Krenten, Order. — Voor Rotterdam: 11 v. Salpeter,
Schmitz en Fassbender.

Beurstijdingen.		ROTTERDAM den 19 October.		
Nederl....	Werk. Schuld 2½ pCt.	l. k.	h. k.	gehl. k.
"	dito dito 3	64½	64½	64½
"	dito dito 4	76½		
"	dito dito 4	97½		
Spanje, ..	Obl. 3 pCt. nu 1½	33½	337½	337½
"	Binnenlands...3	42½		
Portugal, ..	Obl. 1857 59. 3	43½		
Rusland, ..	bi Stiegl. 18545	91½		
"	Spoorw. Aand.f.	223		
Oostenr., ..	Obl. in Metal. 2½	29½		
"	dito dito 5	54½	55½	54½
"	dito n. Nation. 5	59½	60½	59½
Mexiko, ..	Oblig. 3	21½		

Bij Dartmouth. Aang. 15 oct. Hope, Moulmein n. Amsterdam

Fowey Vertr. 17 oct. Union, Oostr. (v. Cardiff) Pillau

Coves Vertr. 17 oct. Malbina Vidal, Kessels, (v. Batavia) Hamburg

Bij de Singels Aang. 14 oct. Jonker, Geertui, Bouwer, Amst. n. Surinaame

Douvres Binneng. 17 oct. Themis, Jonker, Stettin n. Livorno

Deal Gepasseerd 17 oct. Gezina Jantina, Lohman, Rott. n. ...

Bij Margate Aang. 17 oct. Johanna Bertha, Fenenga, Amsterdam n. Triest

Zuid-Voorland Aang. 15 oct. Zwijger, Hoogland, Gothenb. n. Geelong

Londen Uitgeklard 17 oct. Ann Turgosse, Greavus, Rott.

Sophia, Kroon, Gothenb. Binneng. 17 oct. Cornelia, Bijkerk, Workum n. Londen

Hull Aang. 16 oct. Marie, Klein, Stockholm

15 Bacchus, Zuidema, Triest Vertr.

Grimsby Vertr. 17 oct. Fennechina, Struik, Gent

Two Sisters, Robson, (v. Newc.) Rotterdam

Binnenlandsche fondsen bij uiterst beperkten omzet zonder verandering. Van vreemde effecten waren Oostenrijksche in den aanvang gunstig gestemd, doch verlaauwen wederom onder den indruk van lagere Deutsche merken, overigens onbeduidende variatie en handel.

Het Comité der Effectenhandelaren,
H. A. MARCELIS, Secretaris.

Laatste prijzen ten 3 ure: Oost., Oude Metall. 5 pc., 54½; Nation. 59½.

AMSTERDAM den 19 October.

Nederl....	Werk. Schuld 2½ pCt.	l. k.	h. k.	gehl. k.
"	dito dito 3	64½	64½	64½
"	dito dito 4	76½	76½	76½
"	Amort-Synd...3½	97½	97½	97½
"	Handel-Maats. 4			
"	O. I. Leening 4	97½		
"	Leen. Holl. Sp. 4			
"	Rijn-Spoorw....	102		
"	Maats. v. Weid. 4			
België, ..	Cert. Rott. 2½	51½		
Frankrijk, ..	Certificaten...3	33½	33½	33½
Spanje, ..	Buitenlands...1½	33½	33½	33½
"	dito 3	45½	45½	45½
"	Binn. a f 60003	42½	42½	42½
"	Amort. Schuld.....	11		
"	Bew. v. Coup.....	4½		
Portugal, ..	Oblig. 3 pCt.	44½	44½	44½
"	dito 1856 57. 3	43½		
"	dito 1858/1859			
Rusland, ..	Obl. Hopeen C. 5	104½		
"	dito 1828 29. 5	102		
"	Cert. 1831 33. 5	85½		
"	dito 1840.....	82½		
"	dito Stieglitz...4	82½		
"	dito d. Nieuwe 5	91½		
"	dito d. 1855 N. 5	100½		
"	dito te Londen 4	95½		
"	dito v. Assign. 6			
"	Inscr. dito 6			
Polen, ..	Aand. 1835.....	157½		
"	Obligatiens.....	78½		
Pruissen, ..	Obligatiens.....	101		
Oostenr., ..	Oblig. 4½	63		
"	Obl. Goll. C. 5			
"	dito dito 4			
"	dito Met. Oude 5	54½	54½	54½
"	dito N. te Amst. 5	73½	74	73½
"	dito Nat. Met. 5	59½	59½	59½
"	dito Metall. 2½	28½	29½	29½
"	Wen. Ad. 12504			
Brazilië, ..	1824, £ 100. 5	99½		
Equador, ..	£ 100.....	15½		
Venez., ..	Obligatiens.....	26½	27½	27½
"	Uitgestelde1½	14½	14½	14½
Grenada, ..	Obligatiens.....3½	15½	15½	15½
"	Uitgestelde	5½		
Mexico, ..	Obligatiens.....3	21½	21½	21½
Illinois, ..	Obligatiens.....7	80½		

België, Cert. Adm. Belg. Bank, 2½ pc., 51½. Rusland, Spoorweg Actien, volget., 5 pc., 222, 222½. Weener Bankactien f 860. Denemarken, te Londen, 5 pc., 99, dito 3 pc., 82½. Brazilië, 1858, 4½ pc., 91½. Louisiana, 5 pc., 101½. Griekenland, 5 pc., 33½. Nieuwe Russen 64½ a ½.

Beleening 3 pc., Prolongatie 3 pc., Disconto 3 pc.

Binnenl. fondsen gedrukt. Van buitenlandsche waren Oostenrijksche wederom lager; Spaansche tot hoogere koersen zeer gewild. Naar Venezuela was veel vraag voor Engelsche rekening.

Laatste prijzen ten 5 ure: Holland, 2½ pc., 64½; Spanje, 1½ pc., 33½; dito Binnenl. 3 pc., 42½, 15½; Oostenrijk, Metall. 5 pc., 54½; idem Nat., 5 pc., 59½.

LONDON den 18 October.

3 pc. Cons. cont. 96½ a 96½	3 pc. Peru. 69 a 70
id. id. op tijd 96½ - 96½	1½ pc. id. Urib. 83 - 84
5 pc. Oostenrijk 78 - 80	id. te New-Y. 81 - 83
4½ pc. België. 98 - 100	3 pc. Portugal. 45½ - 46½
5 pc. Braz. 1824 100 - 102	5 pc. Rusland. 109 - 110½
id. 1829 39 - 101½	4½ pc. idem ex c. 98 - 100
id. 4½ pc. 1852 95 - 96	3 pc. Spanje... 45½ - 46½
idem 1858... 95 - 96	1½ pc. idem... 33½ - 34½
6 pc. Buen.-Ayr 78 - 80	idem Amort. 10½ - 11½
6 pc. Chili.... 102 - 103	id. Cert. Coup. 4½ - 4½
3 pc. idem.... 74 - 78	5 pc. Sardinië. 86 - 87
5 pc. Denemark 98 - 102	6 pc. Turkije... 79½ - 80½
3 pc. idem.... 85 - 87	idem Nieuwe. 69½ - 69½
2½ pc. Holland. 65½ - 66½	4 pc. idem... 103 - 103½
4 pc. idem.... 99½ - 100½	3 pc. Venezuela 28½ - 27½
Equador..... 15½ - 16½	idem Uitgest. 14 - 15
id. Land-warr. 3½ - 4½	Wissel Amst. krt. 11.14 a 15.
3½ pc. Grenada. 17 - 18	idem 3 m... 11.16 - 16½.
id. Uitgestelde 5 - 5½	id. Rott. 3 m... 11.16 - 16½.
3 pc. Mexico. 22½ - 23	id. Parijs kort.... 25. 7½ - 15.
4½ pc. Peru... 90½ - 91½	idem 3 m... 25.32½ - 37½.

De tijding van het tekenen van het vredetractaat tusschen Frankrijk en Oostenrijk had ten gevolge dat de Eng. fondsen hunne vooruitgaande beweging van gisteren vervolgden. In buitenl. ging insgelijks meer om. Mexicaansche hooger.

Vertrrokken.
St. Nicolaas, Grummels, Noorwegen

Travemunde Aang. 16 oct. Wyka, Panjer, Brussel

Dantzig Vertr. 14 oct. Margat, Meijering, de Jonge, Werner

Johanna, Brouwer, Leer Aang. 14 oct. Margat, Meijering, de Jonge, Werner

Pillau Aang. 14 oct. Brandenburg, Dethuys, Londen

Bolderaa Vertr. 11 oct. Catharina, Schelts, Elseneur

12 Marchina, Gezina, Munneke, dito Hillechina Wilkens.

Karssies, Holland Aang. 11 oct. Hollander (st.), Rott. en Kopenh.

Vertrrokken.
10 Nieuw, Holscher, Oostzee
11 Albert van Panhuys, v. d. Ley, dito

Amsterdam 18 oct.
Volgens brief van kapit. D. Crap Hellingman, voerende het schip Gelderland, dd. Batavia 20 aug. dacht hij den volgende dag naar Amsterdam te vertrekken; alles wel aan boord.

Nieuwe Diep 17 oct.
Gisteren is op de Noorder Haaks strand de Eng. sloep Scotia, kapit. Stephan, met eene lading haring van Fraserburg naar Harburg bestemd. Na een bangen nacht is de equipage, uit 5 man bestaande, heden mid-

dag door de loodschippers Griek en Dijkgered en behouden alhier aangebragt.

Dartmouth 17 oct.
De Ned. stoomboot Willem III, kapit. Swart, van Marseille n. Amst., gister, alhier binnengeloop, heeft schade aan stoomketel en zeilen.

Malaga 10 oct.
Het Nel. galjoetschip Stad Genemuiden, kapit. de Gorter, van Alexandria (E.) naar Falmouth, is den 5 dezer alhier binnengeloopen, makende 10 duim water in het uur; moet 8 dagen quarantaine houden.

Gepraaid:
11 sept., op 39 NB. en 30° WL. Thetis, v. Rio-Janeiro n. Hamburg.

Aangek. Passagiers.
Te Nieuwe Diep, van Batavia, per Nicot, kapit. Amesz; de heer J. Mooi en de kapitein der O. I. infanterie E. Uyttenhoven.

Rivierberigt.
Rotterdam. Hoog water 20 oct.: 1ste getijde 10 ure 8 min.; 2de get. 10 ure 32 min.

Arnhem. Waterhoogte 18 oct. 0.50 el.

Keulen. Rijhoogte 18 oct. 3 v. 9 d. Rijnl.

van DONDERDAG 20 October 1859, N.º 250.

VAN

ROTTERDAM.

Zitting van Dingsdag 18 October.

Deze onder het voorzitterschap van den heer Burgemeester gehouden openbare vergadering, welke van des avonds half zeven tot tien ure duurde, werd door 31 leden bijgewoond; afwezig waren de heeren de Criter, Hubrecht, van der Kun, van Oordt, Reuchlin en F. van Vollenhoven.

Nadat de notulen der vorige vergadering waren geresumeerd, deelde de Voorzitter mede, dat de volgende stukken waren ingekomen:

1°, van de commissie van finantiën concept-verordeningen voor de heffing en invordering der schoolgelden van de Zeevaartkundige school. -- Ter visie gelegd, terwijl besloten werd deze stukken niet te doen drukken uit hoofde van hunnen eenvoudigen aard.

20, een nader adres met memorie van toelichting
betrokkelijk het Amsterdamsche binnenvaar. -- In
handen gesteld van Burgemeester en Wethouders tot
het uitbrengen van een praec-advies.

En 3°, verzoek van een hulponderwijzer op eene der tusschenscholen om ontslag uit zijne betrekking. — Mede gesteld in handen van Burgemeester en Wethouders tot het uitbrengen van een prae-advies.

Daarna werd behandeld de concept-verordening, regelende de invordering der plaatselijke directe belasting.

Van de 21 artikelen, waaruit deze concept-verordening bestond, gaven slechts twee tot eenige belangrijke discussie aanleiding, namelijk de artt. 15 en 20.

Art. 15 luidde dus: „De gemeente heeft voorrang voor deze belasting, onmiddellijk na de privilegiën bij het burgerlijk wetboek of andere wetten verleend, op al de roerende en onroerende goederen van den belastingsschuldige.”

De heer Hoffmann bragt bezwaren tegen dit artikel in het midden. Zijns oordeels had de Gemeenteraad de bevoegdheid niet om nieuwe privileges in het leven te roepen en beruuste de magt daartoe uitsluitend bij de Staten-Generaal. Hij erkende, dat het thans door hem besproken punt tot veel verschil van gevoelen aanleiding had gegeven, maar haalde tot staving van de meening welke hij in deze was toegedaan het door verschillende bekwaame regtsgeleerden in het breede ontwikkelde gevoelen aan.

— Dat over dit punt, hetwelk tot het opnemen van verschillende breedvoerige artikelen in regtsgeleerde tijdschriften aanleiding heeft gegeven, bij de regtsgeleerde leden van den Gemeenteraad mede weinig eenstemmigheid bestond, bleek al dadelijk, daar eerst de heer de Bruyn en daarna de heer van Reesema het behoud van het artikel verdedigden, waarbij onder anderen werd aangevoerd dat ook het hooger bestuur de zaak niet in den geest van den heer Hoffmann scheen begrepen te hebben, dewijl in de verordening nopens de directe belasting te Amsterdam eene gelijke bepaling voorkwam als in de thans aanhangende conceptverordening was opgenomen, welke bepaling derhalve

de goedkeuring van het hooger bestuur had weggedragen. — De heer *Beelaerts van Blokland* daarentegen hield wederom meer tot het gevoelen van den heer *Hoffmann* over: zijns oordeels pleitte zeer veel voor dat denkbeeld, hetwelk hij in geen en deele hersenschimmig wilde noemen, maar aangezien in de te Amsterdam bestaande verordening eene gelijke bepaling voorkwam als thans hier was voorgedragen, meende hij dat men ook hier kon beproeven of het hooger bestuur zijne goedkeuring aan de bepaling schenken wilde. — De voorzitter zou zich niet mengen in den strijd, welke de zaak ook hier tusschen de verscheidene regtsgeleerden had uitgelokt; van de vier heeren regtsgeleerden welke daarover het woord hadden gevoerd waren toch twee eene geheel andere meening toegedaan dan de beide anderen; hem kwam het derhalve het beste voor de zaak bij stemming uit te maken, weshalve hij voorstelde het amendement van den heer *Hoffmann*, strekkende om het artikel weg te laten, in stemming te brengen. — Het bleek nu echter dat de heer *Hoffmann* geen amendement van deze strekking wenschte voor te dragen; hij had zijne denkbeelden over de zaak alleen medegedeeld en liet daarna de beslissing geheel aan de Vergadering over. — Het artikel werd daarop in stemming gebragt en aangenomen met 25 tegen 5 stemmen, weshalve de Vergadering zich niet verenigde met de door den heer *Hoffmann* voorgestane meening, maar wel met de zienswijze der commissie van finantien, zoodat artikel 15 onveranderd behouden bleef.

Het andere artikel, dat tot breedvoerige debatten leidde, art. 20, luidde dus:

"b, het verzuim van de beschrijvingsbiljetten in te vullen of te onderteekenen hoewel de belasting-schuldige kan schrijven;

biljet is toegezonden;

in den loop van het belastingjaar in de gemeente hebben gevestigd of om andere reden belastingschuldig zijn geworden, en

„¹e, het weigeren van toegang aan de schatters tot de woningen en de daartoe behorende gedeelten, welke in de termen vallen van splitsing en schatting, „²e wordt als poging tot ontduiking dezer belasting gestraft overeenkomstig art. 271 en 273 der gemeentewet.”

Wederom was het de heer *Hoffmann* die den strijd tegen dit artikel opende, maar dit maal met beter

suucces. Hij betoogde dat, met het oog op de geringheid van vele der overtredingen, de daartegen bedreigde geldboeten veel te hoog waren; zoo zou iemand die verzuimde het nommer van zijn huis behoorlijk in te vullen en f 500 belasting moest betalen. voor dit verzuim eene geldboete van f 500 moeten voldoen enz. Zijns oordeels waren de artikelen 271 tot 273 der gemeentewet hier niet van toepassing en waren die alleen op verbruiks-belastingen toepasselijk, en zulks niet alleen blijkens de bewoordingen der artikelen zelve, maar ook op grond van het verhandeld ten aanzien der artikelen bij de vaststelling der gemeentewet. Hij wilde derhalve dat art. 20 uit de verordening zou worden weggelaten en dat door den Raad eene afzonderlijke strafverordening zou worden gemaakt, waarbij straffen werden gesteld op de verzuimen enz. in art. 20 van het concept opgesomd. — De heer de Bruyn antwoordde, dat de commissie van finantien de bepaling in de verordening had opgenomen, opdat men een wapen in handen zou hebben tegen onwilligen; het sprak echter wel van zelve dat daarvan alleen in geval van nood gebruik zou worden gemaakt. Wat nu de bewering betrof, dat de artt. 271—273 der gemeentewet hier niet van toepassing zouden zijn, hij kon deze zienswijze van den vorigen spreker niet deelen, wat hij nader uiteenzette. Hij meende dat ook de Hooze Raad eene beslissing had genomen in den geest van het door hem voorgestane gevoelen en in de te Amsterdam bestaande verordening waren de bestreden bepalingen ook opgenomen. — De heeren *Schadee*, *Riehon van IJsselmonde* en de Voorzitter verklaarden de meening van den heer *Hoffman* ten deze te zijn toegedaan, waarbij de eerste deed uitkomen dat er moeijelijk waarborgen gegeven zouden kunnen worden dat alleen in geval van nood tegen onwilligen van deze bepalingen der verordening gebruik zou worden gemaakt. — De heer de *Bruyn* verklaarde daarop dat de commissie, nu het artikel zoo sterke tegenkantsing rond, niet zoo volharden bij haar eenmaal uitgesproken gevoelen; hij meende echter nog in haar geheel te moeten mededeelen de uitspraak van den Hoozen Raad in den geest der door de commissie aanvankelijk voorgestane meening, van welke uitspraak hij straks gewag had gemaakt. Het doel, dat de commissie beoogde, was echter alleen eene behoorlijke inassing der belasting te verzekeren, en de commissie gaf toe dat zulks zeer goed bij eene afzonderlijke strafverordening zou kunnen geschieden. — Door den heer *Schadee* werd nu echter de bedenking geopperd, of hier eene strafverordening wel van pas zou zijn: in politie-zaken konden strafverordeningen worden gemaakt, maar het kwam hem twijfelachtig voor, of zulks wel in belastingzaken mogelijk wezen zou; nadat hierover eene korte gedachtenwisseling had plaats gehad, waarbij door den heer de *Bruyn* een tegenovergesteld gevoelen ontwikkeld werd, verklaarde de heer *Schadee* zich gaarne bereid met zijne medeleden der commissie voor de strafverordeningen de zaak te overwegen, wanneer zulks de wensch der Vergadering was.

Art. 20 werd alsnu in stemming gebragt en met algemeene stemmen verworpen, waarna bij acclamatie besloten werd, de commissie voor de strafverordeningen uit te noodigen te overwegen of eene strafverordening zou kunnen worden vastgesteld tot verzekering der behoorlijke inning van de plaatselijke directe belasting.

Zoo als wij boven reeds zeiden, gaven, behalve de artt. 15 en 20, de overige artikelen der verordening geene aanleiding tot belangrijke discussie. Wel had evenwel bij de meeste der overige artikelen eenige woordenwisseling plaats schier uitsluitend de redactie betreffende, ten gevolge waarvan vele artikelen dan ook nog eenige wijziging van redactie ondergingen.

Toen al de artikelen waren afgehandeld herinnerde de Voorzitter dat het cijfer der belasting nog bepaald moest worden; sommigen waren van meening dat zulks 2, anderen dat het $2\frac{1}{2}$ en weer anderen dat het 3 ten honderd moest behoopen. Eerst na de behandeling der gemeente-begrooing van 1860 zou dit cijfer met meerdere juistheid bepaald kunnen worden, doch eene voorloopige beslissing ten deze was zeer wenschelijk, wilde men de zaak der plaatselijke directe belasting ten behoorlijken tijde geregeld zien, weshalve de Voorzitter voorsloeg, thans in art. 4 der verordening regelen de bedrag en de grondslagen dier belasting in te vullen dat de belasting hoogstens 3 ten honderd zal bedragen, terwijl dan na de afhandeling der begrooiting het cijfer nader vastgesteld zal kunnen worden; men moest verwachten dat deze bepaling bij Gedeputeerde Staten geen bezwaar ontmoeten zal, dewijl in art. 1 der verordening staat uitgedrakt, dat de belastinging wordt geheven tot een bedrag van hoogstens f 400,000. — De heer van der Hoop gaf als zijne persoonlijke meening te kennen, dat het voldoende zal zijn de belasting op $2\frac{1}{2}$ ten honderd te bepalen. maar juichte het voorstel des Voorzitters inmiddels van harte toe. — Dat voorstel werd daarop in stemming gebragt en met algemeene stemmen aangenomen.

In verband met het in eene vorige vergadering besprokene deed de Voorzitter vervolgens het bepaalde voorstel, zoowel de verordening regelende het bedrag en de grondsagen der plaatselijke directe belasting als die regelende de invordering derzelve aan eene eendstemming te onderwerpen, welk voorstel bij acclamatie goedgekeurd werd.

Gezegde eindstemming had terstond daarop plaats en had tot resultaat dat beide verordeningen met 22 tegen 8 stemmen werden goedgekeurd; tegen stemden de heeren *J. van Vollenhoven, Rueb, Bichon van IJsselmonde, Hoffmann, Sander, Löhnis, Roest van Linburg* en *Hoyneck van Papendrecht*.

Ten slotte werden nog in overweging genomen de concept-verordeningen tot gewijzigde heffing en invordering eener belasting op het gedistilleerd, strekkende om het verband te bewaren met de gewijzigde heffing bij het Rijk. Deze verordeningen gaven tot geene noemenswaardige discussie aanleiding en werden bij acclamatie goedgekeurd.

De zitting werd daarna gesloten.

Tweede Kamer.

VOORLOOPIG VERSLAG

omtrent het **Welsontwerp** tot wijziging der
tarieven van de accijnsen op den **Turf** en de
Steenkolen.

Bij Koninklijke boodschap van 20 september jl. werd der Kamer aangeboden een wetsontwerp tot wijziging der tariven van de accijnsen op den turf en de steenkolen. Het daarop gevolgde onderzoek in de afdelingen gaf aanleiding tot de volgende beschouwingen en bedenkingen.

§ 1. Op de vraag, of het tijdstip der aanbieding van dit voorstel gelukkig gekozen mag geacht worden, werd vrij algemeen een ontkennend antwoord gegeven. De meerderheid althans der leden die aan het onderzoek deel namen gaf als hare meening te kennen, dat de tijd voor alsnog niet aangebroken schijnt om met betrekking tot de belasting op de brandstoffen eenige beslissing te nemen. Men bragt daarbij in herinnering, dat ten verleden jare nog de Regering de wenschelijkheid, ja de noodzakelijkheid der afschaffing van dezen accijns vasthield, en dat de groote meerderheid uit deze Kamer, blijkens het Voorloopig Verslag van den 30 december des vorigen jaars, die afschaffing toezichtte, waarop jaren lang in het algemeen belang, zoowel als ter bevordering van fabriekmatige nijverheid en ontginningen, met zoo groote kracht en zulke klem van redenen was aangedrongen, dat vrij algemeene eenstemmigheid daaromtrent mogt gezegd worden te heerschen. Men betoogde, dat ook ten gevolge van de laatste uitbreiding der vrijdommen de bezwaren, aan de heffing van die belasting klevende, in geenen deele de wenschelijkheid van hare opheffing hebben vermindert. Men noemde het onwederlegbaar dat in dezen stand der zaak deze accijns aangewezen is als de eerste, welke uit de rij der belastingen moet verdwijnen. En men kon bij deze eenstemmigheid tusschen Regering en Vertegenwoordiging de uiting van een zeker gevoel van teleurstelling niet bedwingen, hetwelk onwillekeurig bij de kennisneming van dit onverwachte voorstel der Regering opwelde. Immers valt het niet te betwijfelen dat door den ijver, waarmede deze wijziging in de heffing onder de eerste voordragten wordt aangeboden, en vastgeknoot aan de aanhangige plannen van aanleg van werken van algemeen nut, de Regering zich los wenscht te maken van hare vroegere bedoelingen, en dat door de daarbij beoogde gelijkstelling dezer belasting met andere, welke als blijvende middelen tot aanvulling van 's Rijks schatkist bestemd zijn, dit wetsontwerp het karakter krijgt van bestendiging van het bestaande, met al de belemmeringen voor de nijverheid aan de heffing verbonden. Het schijnt zelfs in de bedoeling der Regering te hebben gelegen, dit bepaaldelijk te doen uitkomen. In dat gedeelte der Memorie van Toelichting, waar sprake is van het vroeger uitstel der behandeling van het in de vorige Zitting aanhangige ontwerp tot afschaffing van den accijns op gronden van staatkundigen aard, welke echter sedert plaats zouden gemaakt hebben voor nieuwe gronden van uitstel, gelegen in de onraadzaamheid van vermindering der inkomsten van het Rijk terwijl het voornemen bestaat om de jaarlijksche uitgaven ten behoeve van spoorwegen en andere werken zoo aanzienlijk te vermeerderen. Uit deze mededeeling toch vloeit de gevolgtrekking voort, dat, zoo het moet vaststaan dat aan die afschaffing niet mag gedacht worden zoolang deze werken aanzienlijke offers vorderen, dan ook wel deze vrij algemeen veroordeelde belasting voor een lange reeks van jaren behouden zal moeten blijven.

Uit *tweederlei* oogpunt achtte men zich geroepen deze beschouwing te bestrijden en het voorstel ontijdig te noemen. Vooreerst toch is het niet geheel onmogelijk dat de aanhangige plannen omtrent den aanleg van werken van algemeen nut hunne verwezenlijking niet zoo onverwijd bereiken. Niet alleen deze Kamer zal immers daarover nog te beslissen hebben maar ook de andere tak der Vertegenwoordiging moet daaraan zijne goedkeuring hechten alvorens zij eindelijk de bekrachtiging des Konings kunnen erlangen. Inteen en ander is reeds grond genoeg voorhanden om eene beslissing met betrekking tot den aceijs op de brandstoffen op dezen oogenblik ongeraden te doen voorkomen en om integendeel den status quo der zaak te behouden, totdat van het aanvankelijk slagen der hangende plannen zal zijn gebleken. Doch ook wanneer de bestaande voornemens met betrekking tot den aanleg van werken van openbaar nut in allen deele mogten bekroond worden met de uitkomst welke de Regering zich voorstelt, en dien ten gevolge een aanzienlijk deel der jaarlijksche inkomsten voor eene reeks van jaren zal geabsorbeerd worden, blijft nog de vraag ter beantwoording over, of desniettemin de afschaffing dezer belasting niet bereikbaar zal zijn zonder vermindering der inkomsten. Verscheidene leden waren van oordeel, dat een ernstig onderzoek omtrent de doelmaticheid van verplaatsing van lasten of ook het opsporen van nieuwe of het verbeteren van bestaande bronnen van inkomsten leiden zulleren tot de overtuiging, dat het tekort, hetwelk uit de afschaffing dezer belasting is te wachten, langs andere wegen ware aan te vullen. Zoo werd met name de opbrengst der suikerbelasting als voor verhooging vatbaar aangewezen bij eene betere berekening der restitutie bij uitvoer; terwijl anderen in herinnering bragten de in hun oog jaarlijks terugkeerende noodde looze uitgaaf van eenige tonnen goud voor verzekering bij den overvoer der Oost-Indische producten. Nog op andere bronnen werd gewezen, die de middelen rijkere zouden kunnen doen vloeijen, waardoor men in staat zou kunnen gesteld worden om het zoo zeer gewenscht doel te bereiken, volkomen in overeenstemming met het denkbeeld, dat zoowel in de laatste Troonrede als bij hare beantwoording door deze Kamer heeft voorgezet, om namelijk bij wijziging van het belastingstelsel zorgvuldig te letten op het behoud van de

evenwigt tusschen de uitgaven en de inkomsten, en om voorloopig aan geene verandering in dat stelsel gevolg te geven, welke eene vermindering der gewone inkomsten zoude te weeg brengen. In deze verwachting zou het, huus inziens, geraden zijn voor alsnog geenerlei wijziging in het bestaande te brengen, maar het onderzoek en gemeen overleg omtrent deze aangelegenheid tot gelegeren tijd uit te stellen.

De leden, die op deze gronden een uitstel aanprezen, schenen voornamelijk door het verschil in de wijze van heffing dezer belasting, daarop den stempel van een tijdelijk bestaan te willen drukken.

Ook uit anderen hoofde noemden enkelen deze voordragt ontfijng. Zij vonden noch de vermindering op den buitenlandschen turf, noch die voortvloeiende uit den veranderden maatstaf van heffing in dezen oogenblik genoegzaam geregvaardigd, en betwijfelden de raadzzaamheid eener versterking van de in sommige gemeenten tot nog toe gevolgde heffing van den gemeentelijken accijns bij wijze van opentoon op het bedrag van den Rijks accijns, waartoe de herziening der tarieven hun voorkwam alligt te kunnen leiden.

Eevenwel waren er ook leden, die hunne volle goedkeuring aan de voorgestelde wijziging schonken. Met de Regering overtuigd zijde dat er aan geene afschaffing van eenige belasting te denken valt, en zulke hoogst aanzienlijke sommen jaarlijks tot andere doeleinden bestemd worden, zagen zij geenen grond, waarom deze belasting in de wijze van heffing, te haren opzigte te betrachten, niet aan de overige zoude gelijk gesteld worden. Mogten onverhoopt de aanhangige plannen omtrent werken van openbaar nut niet in allen deele gelukken, de gelegenheid om tot de afschaffing van dezen accijns terug te keeren zou evenzeer openblijven na de aanneming van dit wetsontwerp, hetwelk op zich zelf beschouwd daartegen geene nieuwe belemmeringen opwerpt. Het zou alsdan tevens een onderwerp van discussie moeten zijn, of niet in de eerste plaats de hand behoort geslagen te worden aan de verbetering der gemeentelijke finantiën.

§ 2. Een tweede punt van overweging is geweest de mogelijkheid om, bijaldien de accijns op de brandstoffen niet, hetzij zonder, hetzij met een equivalent ware af te schaffen. eene andere wijze van heffing toe te passen, waardoor eveneens uit den weg geruimd worden de veelvuldige bezwaren tegen de ongelijmatige werking der bestaande wetsbepalingen en de velerlei belemmeringen. daaruit voor de industrie en de ontginningen voortvloeiende. De aandacht werd gevestigd op de heffing bij admoodiatie, zoo als zij in Limburg en twee districten van Zeeland met goed gevolg wordt toegepast, en de vraag, of dit middel ook voor de noordelijke provincien niet toepasselijk ware, aan de Regering als een punt van onderzoek voorgedragen.

Inzonderheid voor hen, die aannemen, dat sedert de uitbreiding der vrijdommen het kwaad voor de industriële ontwikkeling en de concurrentie met het vreemde fabricaat niet zoozeer ligt in de belasting zelve, als in de kostbare formaliteiten waarmede de heffing gepaard gaat, moest het middel van admodiatio, dat vrije beweging van brandstoffen toelaet, eene aantlokkelijke zijde hebben. Als een voorbeeld van de overdreven kostbaarheid, onder anderen van de verificatie bij den inslag van turf, werd gewezen op de omstandigheid, dat voor de lossing van eene lading turf — welke in den regel 1000 ton inhoudt — aan de surveillerende ambtenaren volgens tarief f 1.50 moet worden uithetaald, terwijl de accijns niet meer bedraagt dan f 1.40. Veelal wordt zelfs bij accoord door fabrikanten in eens af f 2 per lading gegeven waardoor de verhouding tusschen accijns en perceptie-kosten nog meer verbroken wordt. Deze kosten welke, ook met het oog op art. 269 der gemeentewet niet billijk mogen heeten, zouden dan vervallen, en daardoor eene aanleiding te meer tot het plegen van ongeoorloofde handelingen weggenomen zijn. In dit opzigt strekt de admodiatio tevens tot bevordering van zedelijkheid.

Maar ook in het oog van hen die naar volkomene vrijmaking der industrie streven, is dit middel zeer aanbevelenswaardig. Daarmede toch zal het mogelijk zijn, haar onmiddellijk te ontheffen, ook van het geldelijk bezwaar uit den accijns zelve voortvloeiend. En zal deze verligting aan alle fabriek nieuw leven bijzetten, zij zal vooral in het belang van de ondernemingen, voor welke de brandstof eigenlijk grondstof mag heeten. Ten bewijze van het drukkende van den turfaccijns werd aangevoerd, dat er fabrikan ten zijn aan te wijzen, die jaarlijks aan 120 van den accijns en toezigtloon circa f 300 betalen. Hetgeen gelijk staat met ongeveer 2½ maal het door hen verschuldigde patentregt; welk regt op zich zelve reeds hoog opgevoerd mag heeten. Bovendien kan het aan geene tegeweuring onderhevig zijn dat, sedert het beginsel van bescherming uit onze handelswetgeving is verdwenen, zowel billijkheid als staatsbelang vorderen, dat de nijverheid van deze belasting zoo spoedig mogelijk geheel worde ontslagen. Eene andere voordeelige zijde van het stelsel van admodiatie is, dat daarmede ook gelijkelijk het particulier verbruik ontheven kan worden, door trapsgewijze verlaging van den aanslag.

Met deze en andere gronden, meermalen ter aan-
 prijzing van de geheele afschaffing van dezen accijn-
 sangevoerd, werd de wenschelijkheid der toepassing
 van het stelsel van admodiatic ondersteund. Eenige
 leden wilden bovendien vooral doen uitkomen, dat
 het stelsel, evenzeer als de afschaffing der belasting
 zelve, gunstigen invloed zal uitoefenen op de ont-
 ginning van veengronden, zoowel hooge als lage.
 Het is bekend, dat door de werking der wetten op
 den turfaccijn tegenwoordig uitsluitend de verveeren-
 op groote schaal werken kunnen. De bestaande be-
 palingen stichten voor dezen als het ware een monopolie
 en maken het den kleinen grondeigenaar nagenoeg
 onmogelijk, zijn stukje land af te veenen. Vervol-
 gens door dit hoofdfeil het zamenstel van voorzorgbe-
 palingen, de gelegenheid wordt ook dezen eigenaar
 geopend om zijn erfje te ontginnen en tot productieve
 grond te herscheppen. Evenzeer meende men dat
 door het wegvallen van het verschil in belasting tus-
 schen turf uit lage en hooge veenen het drooglegge-
 ven van plassen zal worden bevorderd. De uitnadeling
 toch wordt in vele lage veenderijen moeilijk gemaakt

door de omstandigheid, dat in de geveende plassen roote stukken slecht of minder bruikbaar veen gevonden worden. Zoolang dit veen veel hooger belast blijft dan de gelijke soorten uit de hooge veenen, zullen deze stukken blijven liggen, en daarmede ook ongebruikt blijven de onder water liggende landen, wier eigenaren niets liever verlangen, dan de handen aan het werk te slaan om uit hunne plassen beteelbaren grond te voorschijn te brengen. Het onrechtmatige onderscheid, dat in der tijd gemaakt is om ten deels de afveening der hooge veengebieden te bevorderen, anderdeels de uitbaggering van lager liggende streken tegen te werken, moge zijn doel bereikt hebben, maar het heeft voorzeker niet gestrekt tot bevordering van landaanwinning in lager liggende streken, veelmeer haar tegengewerkt.

Benige leden hechten aan dit punt zeer veel gewicht, dat zij zelfs der Kegering in ernstige overweging wilden geven, om, zoo zij zich niet vereenigen mogt met het denkbeeld van uitbreiding der admodiati over de noordelijke provincien, dit wetsontwerp alomog te bevestigen om, door gelijkstelling der belasting van den turf uit hooge en lage veenderijen en door heffing in verhouding tot de waarde, de aangewezen belemmering op te heffen en den smet weg te nemen, die op dit onderdeel onzer wetgeving kleefte van voor eigen landgeaooten in hunne industrie met ongelijke maat te meten. Als aanmoediging schijnt ook de verwenning van hooger veen het onderscheid in de belasting niet meer te behoeven, en de productie van turf uit het hooge veen gestegen is van 10 miljoen tot 26 miljoen tonnen.

Tegenover deze beschouwingen stond het gevoelen, dat het toepassen der admodiati voor het geheele Rijk niet anders dan tot groote ongelijkheden leiden zou. Deze heffing is eigenlijk een directe belasting bij wijze van hoofdgeld. De bezwaren, welke de ongelijken verzesellen, zijn vooral in de laatste tijden van de algemeene bekendheid geworden, dan dat men het raadsman zou kunnen achten hen te vermeedderen. Of toch de heffing voor de gemeente, dan wel voor het Rijk geschiedt, zal voor den belastingplichtige om het even zijn. Zelfs in Limburg, waar, wegens de bijzondere gesteldheid der Lands, een andere

heffing niet mogelijk is, waar in verhouding tot de gezamenlijke opbrengst der belasting de ingezetenen eenig voorrecht genieten, rijzen daartegen wel eens klachten op. Het zou bovendien ook nog te bezien staan, of een matige omvang, welke altijd toch vrij wat hooger dan die in Limburg soude moeten zijn, een inkomen aan den Staat soude verzekeren, gelijk staande met de tegenwoordige opbrengst van deze accijns. En zoo het onbegrijpelijk bleek het geval niet te zijn, welke schromelijke gevolgen zouden en niet voor 's Lands schatkist ontstaan, wanneer voor een aantal jaren eenige miljoenen voor de te stellen werken verboden zullen waren! Ook dat de ingang heffing niet mogelijk is, blijft de admodiati, zoo zij hoog opgevoerd moet worden, met bezwaren gepaard gaen en al dan voor groote hongerijnen vergelijkender wijze drukkende in den volke kleefde. Onder het deze in afwezigheid van den tijd, waarop men het heffing aan den invloed der voorgenomen werken op de finantien kan hebben, in de eenige voorzigtige weg. Deze Lands heffing zou worden.

In antwoord hierop werd evenwel aangevoerd, dat in de noordelijke provincien het hoofdgeld geene onbekende zaak is. Integendeel schijnt dit middel in vele opzichten gewild te zijn. Het is de groote sakele gemeenten drukkend wezen, de groote meerderheid der ingezetenen, en bevoegd de waarde, zullen er door gebaat worden. Met betrekking tot Limburg werd nog beweerd, dat er aan geene bevoorrechtiging gedacht kan worden, wanneer men in het oog houdt dat daar in het algemeen niet die welvaart heerscht, welke in de noordelijk liggende provincien gevonden wordt, en de opbrengst der belasting er uitdienen in verhouding tot de bevolking niet gelijk kan staan met die in de noordelijke provincien. Dat de admodiati daar klachten uitlokte mocht met ernst betwijfeld worden, te meer omdat die wijze van heffing daar inheemsch is, groots gemakkelijheid in de inning der belasting medebrengt en tot verlijting strekt der mingevoerde klassen. De heffing bij collecta zou daar ook niet mogelijk zijn met het oog en op de ligging der Lands en op het veelvuldig gebruik der kolen van Kerkrade, welke, wegens hare

maget behalte, niet onder de basis der vigerende accijns wett op de brandstoffen kunnen vallen.

3. Een ander denkbeeld, waarop sommigen de belasting der accijns wilden vestigen, was de vermindering van den accijns met intrekking van de vrijdommen. Het stelsel der vrijdommen achtten zij verkeerd, en een lage algemeene belasting naar aanbevelenswaardig. Reeds voor de wet van 12 augustus 1857 (Staatsblad n.º 109) waren de vrijdommen voor de turfvervoerders tot bijna de helft van het verbruik. Door het wegvallen van de kosten dezer bijzondere surveillance zou thans wellicht een belasting tot op de helft kunnen worden teruggebracht. Bij de steenkolen moge minder bewaar te staan, omdat die hier te Lande niet worden voortgebragt, voor den turf geldt dit echter in verdubbelde mate.

4. Het behoofte eindelijk nog naauwlijks vermelding, dat tegenstaande van het beginsel van ineenstemming der opcenten met den accijns, nedergeleid in de wet van 15 mei 1859, zich ook uit dien hoofde niet met dit ontwerp konden vereenigen. Nieuwe ontwikkeling der ten verleden jare voor hun gevoelen aangevoerde gronden achtten zij thans volkomen overbodig. De toen gehooeden gedachtenwisseling is nog te levendig in het geheugen, dan dat zodanige vernieuwde ontwikkeling thans noodig zou zijn.

Art. 1. Bij de overweging van dit artikel kenmerkten zich drie afdeelingen.

Er waren leden, die zich met het oog op de eede in sommige grensstreken gevestigde mededinging van buitenlandchen turf, tegen elke verlijging van den accijns verklaarden. Er werd hif. op gewaarsd, dat turf uit België in de zuidelijke provincien concurrentie tegen die uit onze hooge veenderijen, ten gevolge van de hooge kosten op het vervoer van dezen turf uit het noorden vallende.

Andere beweerden, dat er wel gereduceerd kan worden, maar niet in die mate als thans wordt voorgesteld, wil men het gebruik van inlandschen turf in de Limburgsche, Noordbrabantche en Overijsselsche grensstreken niet verdronken zien.

Velen echter konden deze bepaling, op zich zelve

beschouwd, toejuichen, als een geheel uitmakende met het vigerend handelstelsel en als in het belang der inlandsche nijverheid. Moge het waar zijn dat in het zuiden des Lands de mededinging van den Belgischen turf tegen den inlandschen ruimer dan thans zal wezen, dit is in het belang van den consument en van de fabrieken. Maar men vergeet ook niet, dat niet al de daar verbruikte turf uit het noorden wordt aangevoerd, en dat in Noordbrabant zelfs veenderijen gevonden werden. Zelfs stonden eenige leden een ruimere redactie met kracht voor. In het voorgedragene cijfer van belasting bleef, thans inziens, nog al eenige met volkomen verbod van invoer gelijkaars bescherming voor de mindere turfhoorten gelegd, hangende met dit rogt deze mindere soorten den vreemde niet zonder verlies kunnen worden ingevoerd.

Art. 2. Sommige leden vonden in dit artikel een bepaling, die nog eens duidelijk te den tekenen van aanmerking deze belasting is. De prijs der turf in de Luik is, volgens hun zeggen, ongeveer 1/100 mud. De belasting, op 745.50 gesteld wordende, zal dus nog altijd nagenoeg 100 per cent der natuurlijke waarde van het product bedragen.

Art. 3. Het was de bedoeling, dat de bepaling omtrent de waarde der turf, die de herziening der tariven zal moeten plaatsgevonden hebben. Het zoude wenschelijk zijn, dezen zoo mogelijk te stellen.

Aldus vastgesteld bij de vergadering van rapporteurs den 14 oktober 1859.

VAN DER LINDEN.
VAN HEDDEN RAUWSTRAAT.
VAN VOORSTUWEN.
BATA.
KREMA.

Geprint en uitgegeven bij
G. en C. A. van Byn,
te Rotterdam.